

XVII. évfolyam 2. szám

200 Ft

Híradó

Pécel-Isaszeg-Gödöllő Kistérségi Kulturális és Közéleti Folyóirat

2012. április

Költészetnap

Interjú
Kóródi Máriával

Pécel térképe

Mi újság
a Kelőben

In Memoriam
Dudás Judit

---

10 éves az ESE
Alemany Erzsé-
bet Segítő Ház

Áldott Húsvéti Ünnepeket

(Krisztus szobor, Fésűs Károly szobrászművész alkotása
Pécel, Történelmi Nemzeti Emlékpark)

„...legyetek a tavasz
piros lármafája...”
Áprily Lajos

Költészet napi hangverseny lesz

2012. április 15-én (vasárnap) 16.30-kor
a péceli Katolikus templomban
(Pécel, Szent Imre krt. 8.)

Áprily Lajos, Gál Sándor
és más kortárs költők versei hangzanak el
péceli diákok és a
SzeRBuSz zenekar
előadásában
Zeneszerző: Szekeres István
Szóvivő: Rádi Zoltán
Mindenkit szeretettel várunk!

Könyvajánló

Juhász Jenőné: A péceli iskolák története

Motó: A legszebb dolog tanítani (Nyilas Mihály)

A Péceli Iskolák Története című honismereti füzetként terjesztett könyvecske 1994-ben az ESE kiadásában látott napvilágot. Már a megjelenés évében felmerült, hogy az 1948-ig feldolgozott iskolatörténetet folytatni kellene. Ez a gondolat nemcsak a történetíró Juhász Jenőné, Ilonka néni lelkére hatott, de évről évre, mikor a karácsonyi számadási és hálaadó ünnepségünk volt az ESE-ben, felidéződött, mint beteljesületlen álom. A megvalósult álom örömevel, a jövő iránti tisztelettel nyújtjuk át 2003 Karácsonyára az elkészült és a kortársak írásával kiegészített könyvet, a Péceli Iskolák Történetét. A könyv borítóján az áll, írta Juhász Jenőné. Ilonka néni megmentett egy történetet. A jövő nemzedék majd kézbe veszi a könyvet, és az új iskolák falai Pécelen egy történettel áldottak lesznek.

Némethy Mária / Egymást Segítő Egyesület 2003.

Kapható: Pihenő Cukrászda, 2119 Pécel, Pihenő u. 2.

1%

a gondoskodás méltósága

Egymást Segítő Egyesület

kiemelkedően közhasznú szervezet

Alapítva: 1989.

**Adószámunk:
19173245-2-13**

PÉLDAKÉP DÍJ

TARTALOM

Figyelem!	2
Költészetnap	3
„Az ember méltósága a lelkében van...!”	
Beszélgetés	
Tóth Tamásné Marikával	4-5
Némethy Mária:	
Alzheimer ballada	5
Népszerű Isten	6
Nagy Erzsébet: Fényárnyék	7
Közeledik a tavasz...	7
PIOK Ráday Pál Gimnázium	
Interjú Kóródi Máriával	8-9
Judit emlékére	10
A „Civil törvény” változásai	11
Ne a dobozhoz ragaszkodjunk!	11
Pécel önmagában is	
egy múzeum	12-13
Pécel térkép	14-15
Üdítő emlékezés	16
A világgazdaság	
igazságtalanságai	17
A péceli polgárőrségről	18
Tűzoltó leszek, vagy...? 1. rész	19
Járások jövőre	
Interjú Gémesi György	
polgármester úrral	20
Fontosak a gyökereink	21
Mi újság a Kelőben?	22
Kelő és Vásártér	23
Pályázati felhívás	24
Megújul a péceli városközpont!	25
Tájékoztató	
péceli nyugdíjas vasutasoknak	25
Vita a BKV agglomerációs	
járaitairól	26-27
Dózsa György Művelődési	
Otthon programjai	27

Költészetnap áhítat. Hitem szerint a szél pusztaságon születik. Talán azért érinti, éri el a lét és nemlét közötti pillanatot a költő lelkében, mert közös a természetük. A költő és a szél. A szélbe kapaszkodó lélek szárnyal, a szellők, szelek, viharok szárnyán az öröklételet igézi ilyenkor tavasz kezdetén, ha szállni vágyunk a költészet birodalmába. A költészet birodalmába nemcsak a költők, hanem az olvasók is bebo-csáttatnak.

*Összeállította:
Némethy Mária*

József Attila: Április 11

A talló kalászeit hányva
S a verebek közé belesvén
Nagy szél kapott föl egyszer engem
Hirtelen, áprilisi estén.

Gyerekeit kereste arra
S engem talált ott épp az útban.
Bömbölt, örült s én mosolyogva
Rengeteg mellén elaludtam.

Vitt falvan, földeken keresztül,
Meghempergetett jó sárosra,
Cibálva és kacagva vitt egy
Pesti, csatakos külvárosba.

Az uccán vidám jasszok lógtak
S még vidámabban verekedtek,
Kiabáltak, kiabáltunk és
A jasszok végül berekedtek.
Mondom, valami nagy ünnep volt,
A hívek templomokba mentek
És reszketve, szomorú kézzel
Áldották őket meg a szentek.

S hogy a harangok búgtak, fölnőtt
A szívekben nagy, esti béke.
A gyilkos végzett emberével
S úgy menekült, kalaplevéve.

Reménységnek és tulipánnak
Kicsi kis deszka alkotmányba
1905-ben ilyen
Iktattak be az alkotmányba.

A kártyás munkásnak fiúként,
S a szép, ifjú mosóasszonynak,
Ligetnek, sárnak, vágynak, célnak,
Fejkendőbe kötözött gondnak.

A szegényasszony rég halott már,
De fiát a szél el nem hagyja,
Együtt nyögünk az erdön éjjel
S együtt alszunk el virradatra.

ESE Híradó kistérségi közéleti és kulturális havi folyóirat a civilekért

A lap ára: 200 Ft

Szerkesztőség és hirdetésfelvétel: 2119 Pécel, Pihenő u. 2. Tel./fax: (36)28/454-076, (36)28/454-077 • www.egymast-segito.hu • e-mail: ese@vnet.hu, • Kiadja: Egymást Segítő Egyesület (ESE) • Felelős kiadó: Némethy Mária • Olvasó szerkesztő: Rádi Zoltán • Felelős szerkesztő: Apróné Orosz Margit • Szerkesztőbizottság: Apróné Orosz Margit, Bense Balázs, Czétényi Sándorné, †Cser László, Cserepes Timea, Csontos Tamásné, Durkó Sándor László, Erdős Szabolcs, Gulyás Jánosné (Mikes Zsuzsa), Halászné Tatics Judit, Ivánkovics Zoltán, Juhász József, Némethy Mária, †Barna Topurek Tamás • A folyóiratban megjelent cikkek tartalmáért egy személyben az írója a felelős • Nyomás: Tökéletes Másolat, telefon: (36)70/341-6542 • Nyomdai előkészítés: Tökéletes Másolat, www.tokmas.hu • Engedélyszám: B/PMF1393/P/1994 HU ISSN 1785-2013 • Megjelenik minden hónapban. ESE isaszegi telephelye: Alemany Erzsébet Segítő Ház 2117 Isaszeg, Nap u. 2/b. Tel./fax: (36)28/582-425, (36)28/582-426, e-mail: aesh@invitel.hu

„Az ember méltósága a lelkében van...”

Beszélgetés Tóth Tamásné Marikával,
az ESE ápolási igazgatójával

Mottó: Egy társadalom emberségét azon lehet lemérni, ahogyan a segítségre szoruló tagjairól, a betegekről, a fogyatékosokról és az öregekről gondoskodik.

A XXI. század vívmánya – hála az orvostudomány és a technika fejlődésének –, hogy egyre tovább élünk. Magyarországon a születéskor várható átlagos élettartam férfiak esetében 74,38 év, míg nők esetében 78,11 év. Jól látható e demográfiai adat elmúlt tízéves adatváltozásából, hogy ez az élettartam-növekedés folyamatos, tíz évvel ezelőtt 71,33 év volt a férfiak, és 75,59 év volt a nők esetében. Tovább élünk, ám az egészséges öregedés titkait nem egyformán tudjuk ellesni. Az ESE ápolási igazgatójával, Tóth Tamásné Marikával arról beszélgetünk, hogyan változott az utóbbi években az otthonba költözők egészségi állapota, korösszetétele.

Tóth Tamásné Marika

– 2008 óta, amióta az ápolási szükségletet bevezették – vagyis azt a szabályt, hogy csak olyan lakó vehető fel a szociális intézménybe, akinek legalább 4 óra gondozási-ápolási szükséglete van –, azóta a beköltözők sokkal rosszabb egészségi állapotban kerülnek be otthonunkba. A gondozás mellett nagyon hangsúlyossá vált az egészségügyi ápolás, és errefelé toldott el a hangsúly az évek alatt. Az intézmény orvosaink vezetésével, szakorvosaink felügyeletével a kórházi krónikus osztályokhoz hasonlóan szakápolási tevékenységeket is folytatunk. Mindkét ápoló otthonunknak, a pécelinek és az isaszeginek is engedélye van szakápolási tevékenységre, így ebben is különbözünk az átlagos szociális intézménytől. Ha egy infúziós terápiára van szüksége valamelyik lakónknak, nem kell emiatt beszállítani senkit a kórházba. Szakápolási tevékenységeink közé tartozik még a katéter csere is, vagy ha valakinek gégekanülje van, illetve ha gyomorszondával rendelkezik, őket is el tudjuk látni. Nőtt ápoló otthonainkban az egészségügyi végzettséggel is rendelkező munkatársak száma, ez elengedhetetlen a szakápolási feladatok ellátásához.

– A régebbi évekhez képest manapság már egyre ismertebb betegség az Alzheimer-kór. Az emberek közül van, aki úgy gondolja, hogy ez az időskori szellemi leépülés körébe tartozik, más meg azt, hogy neurológiai betegség.

– A szakemberek az Alzheimer-kórt nem sorolják azonos csoportba az időskori szellemi leépüléssel, de az életvitel szempontjából hasonló a két betegség. Nagyon nagy megértést és hozzáértést kíván az időskori demenciában szenvedők,

valamint az Alzheimer-kórral diagnosztizált lakóink ellátása. Biztosított számukra az a környezeti közösség, ahol biztonságosan meg tudjuk oldani a gondozásukat. Nyitott otthon vagyunk, de nagyon vigyázunk az ajtókra.

– Az Alzheimer-kórnak sokféle lehet a tünete, mint olvastam róla.

– Igen, lehetetlen az azonos „esetkezelés”. Személyiségtől, a betegség stádiumától függően nagyon különböző a bánásmód, más-más tünetek jelentkezhetnek. Van, akire a kényszermozgás, a „menési inger” jellemző, de van, aki csak csendesesen ül. Egyes esetekben agresszivitás is jelentkezhet – ez főleg a férfiaknál figyelhető meg –, de természetesen őket is tudjuk vállalni. A környezetváltozás okozta bizonytalanság után – különös módon – megszokják az új környezetet. Sokat segít ebben a zeneterápia, a mentálhigiénés és foglalkoztató nővér is. Meg persze a gyerekcsoportok műsorai is, különösen a kisgyermek megjelenésére csillognak fel a szürkés tekintetek.

– Nagy tapasztalatú szakember szemével nézve, feltűnt-e mostanában valami olyan jelenség, amelyre felfigyeltél?

– Mérhető, számadatok alapján ki is mutatható, hogy az utóbbi két évben az ellátást igénylőknél a súlyos demens idős emberek száma a duplájára nőtt.

Egyre betegebb emberek érkeznek hozzánk. Régebben természetes volt, hogy az idősök is családban, nagycsaládban éltek, és mindig volt körülöttük valaki, ha szükségük volt a segítségre. Az idős emberek lelkiismeretes ellátása manapság nagyon nagy terhet ró lelkileg is a családokra. És sok esetben

Vetélkedő az isaszegi ápoló otthonban

– a betegség jellege miatt – nem is vállalható fel. Ezért is van szükség intézményi keretek közötti ápolásra és gondozásra, hogy a hozzátartozók biztonságba tudják szereteteiket.

– *Milyen – az intézményre jellemző – szolgáltatásokat tudtok nyújtani az otthonban élőknek?*

– A mozgásszervi rehabilitációra, egyáltalán a mozgásra nagy hangsúlyt fordítunk. Főállású gyógytornászunk, hidroterápiás szakasszisztensünk van, akik a napi mobilizálásban, tornáztatásban aktívan tudnak segíteni. Így azoknak az idősöknek az állapota, akik még némi önálló képességgel rendelkeznek az tovább fenntartható. Nagyon szeretik lakóink a hidroterápiát, amely egy lazító, aromaterápiás fürdő, amikor is illatokkal körülvéve, gyertyafény és halk relaxációs zene mellett egy órát tudnak pihenni. Ezért, ezekért a szolgáltatásokért sem kell külön fizetni, hiszen benne van a térítési díjban, ugyanúgy benne van az összes gyógyszer, pelenka költsége is.

– *Milyen foglalkozások, események színesítik a gondozottak napjait?*

– Két foglalkoztató munkatársunk is van, akik nemcsak a közösségi rendezvényeket szervezik, hanem gondoskodnak lakóink szabadidejének egyénre szabott hasznos eltöltéséről. Nagyon kedvelt az idősök körében, hogy minden nap van másfél óra zeneterápia, amikor Rátonyi Pál előadóművész vezetésével – aki cimbalmozik, gitározik, zongorázik – közösen énekelnek. A foglalkoztatás keretében minden nagyobb ünnepről megemlékezünk, és az idősökkel együtt készülünk rá. Farsang alkalmából is volt műsor, amikor lakóink nagy része jelmezbe öltözött. A dolgozók és az ápolók is készültek meglepetéssel. Minden lakónk születésnapját, névnapját megünnepeljük, tortával köszöntjük fel őket, igyekszünk családiassá, meghitté tenni a nagy eseményt.

Az intézmény szép környezetét kihasználva, gondozottaink az időjárástól függően nagyon sok időt töltenek kint a szép teraszon vagy a kertben. Tavasztól őszig a foglalkozásokat is kint tartjuk a jó levegőn. A cukrászdánk előtti teraszon is szeretnek üldögélni meleg nyári napokon.

– *Arról még nem is kérdeztelek, hogy egyáltalán mi szükséges ahhoz, hogy valaki bekerüljön az otthonba?*

– Inkább úgy közelíteném, hogy mi az – mert ez a kevesebb –, ami miatt valaki nem kerülhet be. Két kizáró ok van. Az egyik, ha valaki pszichiátriai gondozott, a másik, ha fertőző betegségben szenved. Pszichiátriai betegségek közül kivétel az Alzheimer-kór, illetve az idős kori demencia.

Természetesen vannak egyedi ellátásban részesülő betegek, akik speciális ápolásban részesülnek. A szabályok szerint 18 év az alsó korhatár az intézménybe való felvételnél. Feltétel még, hogy – mint ahogy már beszélgetésünk elején említettem – az ápolási szükséglete 4 óra felett legyen, és önálló képességének a hiánya is fenn kell álljon. Szükséges a felvételhez a kórházi zárójelentés, illetve szakorvosi vélemény, amelyben leírják a diagnózisát, illetve személyes beszélgetésre is sor kerül.

Mindkét helyen, mind az isaszegi, mind a péceli otthonunkban azonos feltételekkel tudjuk vállalni a rászoruló emberek ápolását, gondozását. Különbség nincs, csak a helyszín más. A honlapunkon: www.egymast-segito.hu minden tudnivaló megtalálható.

„Az ember méltósága a lelkében van, és azt mondják, hogy a lélek halhatatlan” – ez a mottónk, ez lebeg szemünk előtt minden egyes nap, ez a gondolat határozza meg tevékenységünket, az otthonunkba kerülő, ápolásra, gondozásra szoruló emberekkel való kapcsolatunkat, bánásmódunkat. Az utolsó életpillanat emberi méltóságának megadása, átérzése mindnyájunk emberi küldetése.

Poór Mara

Készülnek a húsvéti hímestojások a péceli otthonban

Korfa

Pécel lakosságának nemenkénti koreloszlása. Az adatok a 2011. január 1. állapotot mutatják.

Kor(év)	Férfi (fő)	Nő(fő)
0-10	1028	929
11-20	909	919
21-30	905	951
31-40	1466	1455
41-50	982	959
51-60	955	999
61-70	683	827
71-80	318	496
81-90	94	276
91-100	15	31

Némethy Mária: Alzheimer ballada

Az ajtó: NEM KIJÁRAT
Fordul vissza. Nincs jó irány
ha megy, csak ha áll.
Tábla:
FEKETE ROZÁL SZOBÁJA
Ágy karján őrangyal kép várja:
FEKETE ROZÁL ÁGYA

A doktor mára virágot ad tablettába'.
FEKETE ROZÁL RÓZSASZÁLA
Ma sárga.
Szép mosoly. Virágot elfogad.
IGYÁL VIZET
FEKETE ROZÁL POHARA
Tied!
Enyém. Ne nézd. Enyém.
Tábla:
MOST TANÍTÓ NÉNI BESZÉL
Nézi. Hátrattett kézzel.
Tanító néni az asztalnál ebédel.
Ez most a lecke.
Táblán az írás: LEVESKE

Népszerű Isten

Az amerikai Public Policy Polling intézet közvélemény-kutatást végzett Istennel kapcsolatban. Népszerűségében Isten szinte kivétel nélkül megelőzi a politikusokat, még Amerikában is. Működésének megítélésében viszont már megoszlanak a vélemények. 52% helyesli a működését, így akár még választást is nyerhetne.

Isten jó munkát végzett

A világ teremtésénél jó munkát végzett Isten? A megkérdezettek elsősorú többsége, több mint 71% úgy nyilatkozott, hogy igen. Nyilvánvaló, hogy Isten jó munkát végzett, ezzel nem csak Ő volt megelégedve – mondván teremtményeire, hogy igen jó –, hanem elégedett még a mai emberiség nagy része is.

Miért születtünk?

Mi milyen munkát végzünk? Ehhez tudnunk kell miért születtünk. Jézus tudta, ezért mondta Pilátusnak: Én azért születtem és azért jöttem a világra, hogy bizonyosságot tegyek az igazságról. Amikor tudjuk, hogy miért vagyunk itt ezen a világon, és mi az Istentől kapott célunk, ajándékunk, talentumunk, akkor sínen van az életünk, de ez nem garantálja azt, hogy nincsenek váltók, és néha nem megyünk vakvágányra.

Mert ahhoz, hogy célunkat befussuk, folyamatosan komoly döntéseket kell hoznunk. Sorsunkat nem a szerencse, hanem döntéseink határozzák meg. A jézusi példa a talentumról egyértelművé teszi, hogy mit vár el tőlünk Isten.

Életünknek mi a hozama?

Fekessük be talentumaink, hozzunk jó döntéseket! Képességeink, tehetségünk különböző, de a jutalom egyforma is lehet, hisz az egytalentumos ember, aki megduplázta talentumát, ugyanazt a „Jól van!”-t kapta, a bibliai példa szerint, mint aki az ötöt duplázta meg. Célunk kell legyen, hogy a legtöbbet hozzuk ki magunkból. Nem az számít, amink van, hanem amit használunk, és nem az, amit látunk, hanem az, amit választunk. A befektetéseknek hozama van, ez alapján döntjük el, pénzünket hová fektetjük be. Életünknek is van hozama, feladatunk, hogy a legmagasabb hozamot hozzuk ki magunkból.

Ez persze nem megy kudarccal, tévedések nélkül.

A gyomrozó kudarc

A kudarc olyan érzés, mint amikor gyomorszájba vágnak. Az alapelv, hogy újra és újra fel kell állni. Nem a kudarc tesz vesztesé, hanem az, ha feladjuk. Valaki szerint a sikeres élet titka az, hogy mindig eggyel többször kell felállni, mint ahányszor elestünk. A hibák elkövetése nem épp örömteli, de elkerülhetetlen része életünknek. Ha valamit jól akarunk csinálni, akkor azt újra meg újra tennünk kell, vagy ismét kezdenünk kell. Eredményeink attól függenek, hogy mennyire vagyunk elkötelezettek és kitartóak. A sikeres emberek mindig egy kicsivel többet tesznek, mint a többiek. Megteszik, amit elvárnak tőlük, de mindig egy kicsivel többet is.

Meddig nyújtózkodhatunk?

Amikor elkezdtem dolgozni, elhatároztam, hogy mindig egy kicsit tovább nyújtózkodom, mint ahogy a takaróm ér. Ez jelképesen annyit jelentett, hogy a takaró alól kilóghat a lábam, maximum az alsó lábszáramtól, mint ahogy éjjel a valóságban is szokott. Ennek az elhatározásomnak köszönhetem, hogy nem nagyon kockáztatva, de fejlődve lett meg mindaz, amire egy családnak szüksége van.

Mire jó a válság

Mindig a fejlődésre, a növekedésre, a folyamatos változásra kell törekedni, mely nem keverendő össze a mindenáron tökéletességre való törekvéssel. Még akkor sem, ha a változások miatt elbizonytalanodunk.

Ha fejlődünk, akkor közelebb kerülünk a tökéleteshez, de azok soha nem leszünk. Ha azok lennénk, akkor angyalokká válnánk, és haladéktalanul a mennybe szállnánk. Fejlődésünk közben

életünk válságai mutatják meg, hogy kik vagyunk, vagy mivé váltunk.

Népszerűség, siker – nem cél, hanem lehetőség

Népszerűek, sikeresek szeretnénk lenni? De bizonyára nem ez az élethivatásunk, életcélunk. Másokhoz viszonyítjuk magunkat? Pedig mindig lesz valaki, aki jobb nálunk. Eliána lányom teljesítményét, amikor az atlétikai világbajnokságon gátazott, a riporterek úgy kommentálták, hogy élete legjobbját futotta. Összehasonlításban ez a 6. helyre volt elég, de önmagához képest addigi élete legjobb eredményét hozta. A népszerűség, a siker egy lehetőség, hogy mások számára áldás lehessünk, merthogy ezért kaptuk talentumunkat, tehetségünket.

Egy bölcs szerint: Nem a nagy események tesznek egyeseket hőssé vagy gyávakká, a nagy események csupán megmutatják, hogy kik azok...

Az igazi siker

A váltók és útkereszteződések életpályánkon lehetőséget adnak arra, hogy a számunkra készített életutunkra térjünk, visszatérjünk. A Bibliában Pál apostol azt mondja, egyet teszek: ami mögöttem van, azt elfelejtve, ami pedig előttem van, annak nekifeszülve futok egyenest a cél felé. Ugyanő mondja, hogy tehetségünk, talentumunk mindenki hasznára adatik. Igazi örömet, megelégedettséget, életértelmet az ad, ha beteljesítjük, amiért születtünk. Ez az igazi siker! Jézus ilyen értelemben is sikeres volt, maga mondja, hogy amit az Atya rábízott, azt elvégezte. Pál apostol is sikeres volt, azt írja, hogy futását elvégezte.

Munka vagy hivatás

Mennyire meglátszik a hétköznapi életben, hogy ki az, aki csak pénzért végzi a munkáját, és ki az, aki alapvetően hivatásból! Meglátszik az is, ha valaki élvezi, örömet leli munkájában, vagy kinszenvedés számára, és folyton csak az órát lesi, mikor menekülhet el munkahelyéről. Amikor az orvos utálja a beteget, a tanár gyűlöli a diákot. Ettől mindenki szenved.

A sikeres emberek élvezik munkájukat, még ha ettől nem is lesznek gazdagok, de megelégedettek, boldogok igen.

Teljesítsük be, amiért születtünk, adjunk segítséget, vigaszt, örömet másoknak, és ettől mások is és mi is boldogok, boldogabbak leszünk!

Durkó Sándor László

Mostanában ingerlékenyebb? Nem jönnek ki a fizetésből? Nem fogad szót a gyerek?

Életvezetési, nevelési és pályaválasztási TANÁCSADÁS,
valamint TRÉNINGEK!
Egyéneknek, csoportoknak, szervezeteknek.
Az első találkozás ingyenes! Helyieknek 50% kedvezmény!
• 20 év tapasztalat
• 7 különböző módszer
• 640 elégedett kliens
• nem tévedhet!!!

Kovács Arnold, pszichológus
arnold.kovacs@freemail.hu
06-70/428-97-07

Nagy Erzsébet: Fényárnyék

– egy fotókiállítás margójára –

Lélekfény.
Fénygerinc.
Lélekgerinc.
Fényárnyék.
Lelkedben félretett árnyékok.
Félpénzen megspórolt etika.
Komponálni lehet még?
A papírra, a szóra,
a dalra, a csontokra?
Lehet-e szórn
leheletnyit, érzést?
Lehet-e venni
emberit, féltést?
Doromboló lelkedben
ott a kamera.
Lát a barlang,
pihen a tó,
vetít a fény,
és kattann a szó.
Gömbölyű létrákon
kapaszkodnál az égig,
segítenek a mókusok,
hogyan szaladhasd végig.
Pörög a fény,
és vakít az árnyék.
Van-e még szó,
mely magasba száll még?
Játsszon a játék,
űzzön a vad,
Szóljon az ige...
Légy te magad!

Nagy Erzsébet vagyok, a PIOK Petőfi Sándor Általános Iskola magyar-angol szakos pedagógusa. Az életem a tanári munka körül forog, és szerencsére elkerülhetetlenül az irodalom körül is. Tíz évesen kezdtem verseket írni, amelyek sokszor váltak „íróasztal-lakókká”. Tizennégy éve lakom Pécelen, és szeretem a város családias légkörét, nyugalma. Két tinédzser lányom van, akik szintén

a Petőfi Sándor Általános Iskola lépcsőit koptatják, és számukra sem idegen a vers- és történetírás. Felszabadító öröm számomra minden, ami kreativitást igényel, legyen szó kézi alkotásról, koreográfiák megálmodásáról, vagy szavak, gondolatok verssé formálásáról. Vallom, hogy az embernek úgy kell élnie, hogy a nyom, amelyet maga mögött hagy, inspiráljon másokat egy tisztességes és értékgazdag életre.

Közeledik a tavasz...

óvodai szakmai nap

2012. március 8-án a Szent Erzsébet Katolikus Általános Iskola és Óvoda óvodai szakmai napot rendezett „Közeledik a tavasz” címmel, melynek témája a néphagyomány és vallásos nevelés volt.

Réggel fél kilenctől már gyülekeztek a vendégek az ország számos katolikus iskolájából, a városi és az egyházmegyei óvodákból. Az érdeklődőket a közös ima után Balog-Reményi Tamás az EKIF képviselőjében, Grolyóné Szabó Éva a KPSZTI, Almási Zsuzsanna és János Irén az intézmény képviselőjében köszöntötte.

Tihanyiné Bana Erika óvodapedagógus vezetésével a vegyes összetételű Báránka csoport tagjai egy képzeletbeli erdőbe utaztak. A vendégek tanúi voltak annak, hogy a foglalkozás során a gyerekek nemcsak a mesét ismerték meg, de a dramatikus játék segítségével át is élték azt. Játék közben nemcsak szókincsüket gazdagították, de beszédtechnikájuk, gondolkodásuk, kommunikációs és metakommunikációs készségük is csiszolódott. Ezt követően a szintén vegyes összetételű Galamb csoport tagjai Szijártó Gáborné Erzsébet óvodapedagógus vezetésével a Jó pásztor és az elveszett bárány történetét dolgozták fel. Az énekkel-játékkal tűzdelt történet felelevenítése során a gyerekek megéreztek a gondoskodás örömét, a keresés izgalmát, átélték a megtalálás örömét is. A foglalkozás lezárásaként Bezák Tamás atya megáldotta a gyermekeket.

Rövid felfrissülés után az iskola épületébe vonultak a vendégek a gyermekek nyomában. Figyelemmel kísérték az óvodások néptáncfoglalkozását, amelyet Pintér András tanár vezetett. A táncos mozgás segítségével a gyerekek a magyar népi hagyományokhoz és a népzenehez közel kerülve mozgáskoordinációjukat is finomították. Dr. Karácsony-Molnár Erika főiskolai tanár *Néphagyomány és vallás az óvodában* (Nagyböjti ünnepkör) című előadását Péter Fruzsina, volt tanítványunk nyitotta. Lőrincrévi dalokat énekelt, amit a mi péceli Karsay Zsiga bácsinktól tanult, ezzel is jelezve, milyen fontos Pécelen is a néphagyomány. Az előadást követően a látottak megbeszélése után a szakmai nap fellelkesült résztvevői kipróbálhatták tánc tudásukat, megmozgathatták tagjaikat, új böjti játékokat tanulhattak.

Az ebédet követően a vendégek tapasztalatcserével, közös beszélgetéssel, végül hálaadással zárták a tartalmas napot.

M. Cselőtei Ildikó

PIOK Ráday Pál Gimnázium

Interjú Kóródi Máriával

– *Meglátásod szerint a gimnázium működése olcsóbb lett a Szemerében?*

– Egy osztállyal kevesebb költözött át, mivel három osztály ballagott el a Rádayban és csak két osztály indulását engedélyezte a fenntartó. A nyelvi előkészítő osztály indítása szűnt meg, ugyanis ez öt évfolyamot jelent, így jelenleg három nyelvi előkészítő osztály maradt. Bár esetükben 5 évig kapjuk az oktatási normatívát, de a fenntartói támogatás is öt év.

– *A működési költségvetésben az állami támogatás milyen arányú?*

– Hatvan százalék a nagyságrendje, a fennmaradó negyven százalékot az önkormányzatnak kell pótolni. Évekkel ezelőtt az állami támogatás nagyobb mértékű volt.

– *A gimnázium a lassan ötven év alatt állami, megyei, önkormányzati fenntartással is működött. Az elmúlt két évtizedben többször felmerült – mivel nem helyi kötelező feladat – a megyéhez tartozás kérdése.*

– Én nem bánom, hogy maradtunk az önkormányzatnál, és nem kerültünk a megyéhez. A gimnáziumnak jobb így, biztonságosabb. Nem beszélve arról, hogy itt van a PIOK, ami három intézményből áll, vagyis három intézmény összege. Nincs külön PIOK mint intézmény, hanem a három iskola: a Ráday Gimnázium, a Szemere Általános Iskola, a Petőfi Általános Iskola együtt a PIOK. A főigazgató asszony bérköltsége a Ráday Gimnázium költségvetésében szerepel. Irodája a Szemerében van, és minden tagintézményt folyamatosan látogat. Környezetismereti órát tart a Szemerében. Továbbképzést is tartott már az alsó tagozatos nevelőknek, nagyon remek tanárnak tartjuk, én is jelen voltam a továbbképzésen, pedagógiai módszertani témában nagyon hasznos ismereteket tanultunk tőle.

Nehéz elhinni a gimnázium átköltöztetésének súlytalanságát. Ötvenévnnyi múlt lelke és szelleme: vannak. A falakat, a kertet átívelő égdarabban. Ott maradtak. Igaz, csak egy ugrásnyi volt a helycsere, ám még rövid úton is veszíthetjük a célt. Nem tudjuk, milyen célú akaratok dobbantották át a gimnáziumot az általános iskolába. Nekem kvarcos véleményem van erről: kellett az Isaszegi út 3. számú ingatlan, továbbá előbb-utóbb megszüntetés várt a Ráday Gimnáziumra. A költségek csökkentése szerintem könyvelés kérdése. Persze olykor meggyőzőhető vagyok, meghallom én a más dallamú, okos szavakat!

– *Jó hallani, hogy egy igazi pedagógussal gazdagodott a péceli oktatásügy, ennek ellenére meggyőződésem: azért kellett a PIOK, hogy felszabaduljon egy forgalomképes ingatlan a Ráday Gimnázium régi területén.*

– Akkor viszont nem kellett volna PIOK-ot létrehozni. Átköltözhattünk volna a Szemerébe, és külön intézményként működhattunk volna egymás mellett.

– *Stílusosabb önkormányzati döntéssel lehetett az ingatlant így kiüríteni – szerintem. Nem fáj a szíved a régi falakért, a kertért? Milyen most a tanóra, hogy zajlanak a szünetek?*

– Mindenhol nagyon szeretek tanítani, életem legfontosabb, legszebb dolga a tanítás. A kötelező óraszámom heti négy óra, de megtarthattam az osztályomat, és jóval többet taníthatok. Újdonság, hogy félév után osztályonként értékeltük ki közösen az eredményeket, a mulasztásokat a tanulókkal. Kértem, beszéljük meg a problémákat, például az átköltözés esetleges fájdalmait is. Az tény, hogy csökkentek az osztályok közötti találkozási lehetőségek, és most csak az udvaron futnak össze egymással a diákok. A régi helyen vándorlások voltak téli időkben, esőben is az épületek között. Az udvar összekötötte az összes diákot és tanárt, mindenki ismert mindenkit. Most sem a diákok, sem a tanárok nincsenek kitéve az időjárás szélsőségeinek, fizikailag kényelmesebb az iskola. Külön is vagyunk, meg nem is. A régi Szemere nyolc tantermes épületét kaptuk meg. A kis aulában büfé üzemel, van egy udvarrészünk, vagyis a közösségi terek itt is megvannak. Más kérdés a nosztalgia. Ez megvan tanároknál, a felsőbb osztályoknál, annak ellenére, hogy a diákok többsége kedveli az új helyzetet. Kíváncsiság, kalandvágy. Úgy ítélem meg, hogy lényeges törés nélkül zajlott a költözés, és folytatódnak a tanítási napok.

– *Nem. Nem hiszem, ez a fajta kötelező a változásra, a folytonos tudomásulvételes kuss, pláne a jövő nemzedék nevelésében nem alapozhatja meg az alattvalóvá csinálás lehetőségét. A közoktatás a*

jövőről szól, az új nemzedék nagyságosságáról, a szolgálkává vagy királyokká nevelés felelősségéről.

– Érdekesen domborítod ki az alattvalóság, a szolgálkúság problémáját. Nyilván az alkalmazkodás benn van mindannyiunk életében. Bizonyos értelemben mindenkinek mindenkire alkalmazkodni kell. Annyira összefonódnak: ki a szolgál, és ki a kiszolgált! Én matekórán kihangsúlyozom, a gondolkodást szeretném élesíteni. Mindegy, hogy alkalmazkods, vagy nem, de a saját véleményedet neked kell megalkotnod. Valamit mindig el akarnak veled hitetni, az emberek, a könyvek, a média. Korántsem biztos, hogy ez neked jó, korántsem biztos, hogy nekik van igazuk, de ha te kellően tájékozott vagy, és át tudod gondolni, amivel bombáznak, informálnak, akkor te tudsz választani, és okos döntéseket hozni. De ehhez az kell, hogy akarjál gondolkodni. A matematikában pont az a lényeges, hogy előgondolkodni tanítja a gyereket. A matematikai feladat megoldása tanít a következő lépésre, szinte kikényszeríti a következő lépéseket, az előgondolkodás készségét fejleszti. Tény és való: vannak olyan emberek, akiknek meg kell mondani, hogyan tovább, akiket irányítani kell.

– *Erre nem is gondoltam, hogy a gondolkodni tanítás mekkora pedagógiai eszköz a tanároknál, óriási személyiségfejlesztő eszköz. Teljesen elaléltam a felismeréstől, de bocsánatot kérek, ezt minden tanár tudja?*

– Az a feladata az iskolának, hogy igazodási pontot adjon a gyermeknek. Olyan igazodási pontot, amely segíti eldönteni akármilyen választási helyzetben a hiteles, helyes utat. Olyan tanárnak kell lenni, akinek a tanításához a diák később is vissza tud nyúlni, aki támpontot ad választásaiban. Nem kell feltétlenül minden tanárnak ilyennek lenni. Én a saját életemben egy kezemen meg tudom számolni azokat a tanárokat, akik mintát adtak nekem. Régóta kötődöm a Ráday Gimnáziumhoz, sokat tanítottam ott. De valahogy azt éreztem, vannak a tanárok,

vannak a diákok, és vannak a szülők. Három külön világ, határokkal. Én szeretném közelebb húzni magamat is a diákokhoz, és a szülőket is közelebb tudni. Érezzék, nemcsak gyermekeik napközbeni biztonságának megtalálása a dolgunk. Valamiféle szolgálatot szeretnék a tanári létezéssel a diákok és szülei felé éreztetni. Lehet, hogy nem sikerül, de mindenképp ez a célom.

– *Te ismered a gyermeket?*

– Persze. Ismerem a kedvét, a szokásait, a tekintetükről leolvasható akár a bánat, akár az öröm. Minden rá van írva a gyerekre. Néha csak szünetben tudok velük beszélgetni, megbeszélni a gondolataikat. Szeretném, ha tanár kollegáim ebben partnerek lennének. Most a háromnegyed évi értékelést írásban kapták meg a szülők. Az értékelés igen sok szempont alapján tájékoztatja a szülőt gyermeke teljesítményéről, iskolai hozzáállásáról.

– *A törődés intézményrendszerét gondoltad bevezetni a gimnáziumban?*

– Igen, igen, igen, igen.

– *Te élvezed, hogy igazgató vagy?*

– Összetett a kérdés, nem tudok egyetlen szóval válaszolni. Nem tudom, hogy milyennek kell lenni a jó igazgatónak, csak azt tudom, szeretnék az lenni.

A „jó igazgató” témában a kérdés-felelet interjúmódszer megtört. Kölcsonös emlékezés, kölcsönös sztorik, egymás szavába vágva, felturbózott közlésvágy-

gyal. Két pillanat volt csupán az ő részéről, aztán figyelte, mit mesélek. Elszégyelltem magam, és mint egy szószátyár, rossz diák, aki feddés nélkül visszatál a feladathoz, folytattam a kérdézet.

– *Hogy lehet tanítani a tiszteletet?*

– A tanár példa, akár mintát vesz róla a diák, akár nem, a tanár példa. Az előbb meséltem, hogy a fiad Heltai igazgatónál érezte meg a tisztelet fogalmát. Nekem csak egy-két alkalommal volt lehetőségem találkozni vele. De volt egy nagyon nehéz esetem, amikor a megoldáskeresésben azt kérdeztem magamtól, vajon mit tenne most Heltai tanár úr. És segített pusztán a gondolat, hogy egy pillanatra Heltai tanár úr lehettem, megtaláltam a helyes választ.

– *Té tudsz hatni a mostani ifjúságra?*

– Az ifjúság szerintem nem változott. Ugyanúgy nyitottak, ugyanúgy leesik az álluk, ha mond valami érdekeset az ember. Hidd el, legeslegjobb a diákok között lenni. Ez az őszinteség és nyitottság a felnőtt világban már nincs meg. Hidd el, nincs annál jobb, mint mikor harmincöt ember figyel rád. A szabályok és kötelezőségek felett van az a szuggesztív hatás, amellyel megtartod a gyermekek figyelmét, tekintetét a tanórákon, és amely vissza tud hatni a példa tekintélyével a szabályok betartására is. A gyermeki őszinteség visszajár, talán ez adja hitelét a tanárnak.

Ráday Pál szobra új helyen

A beszélgetésnek az időkorlát szabta meg a végét. De nem múlt el a hatása. Bevallom, háttérbe szorultak a PIOK körüli döntési miértek útvesztőinek a tisztázásai. A beszélgetésből kiderült a tanítói létezés egyedülállóan tiszta értelme.

Ennek megtartása a humán értelmiség feladata mindenütt, itt Pécelen is. Kormányzatok, önkormányzatok pedig jönnék-mennek.

Némethy Mária

A Pécelen élő tanköteles korú gyermekek száma

2011. január 1-jén a népesség-nyilvántartás adatai alapján:

6-14 évesek	1513 fő
15-18 évesek	777 fő
A Szent Erzsébet Katolikus Általános Iskola tanulóinak száma:	205 fő
A péceli általános iskolákban tanulók száma összesen:	1122 fő

PIOK tanulói létszámok 2011/2012 tanévben

Nappali tagozaton:	Max. létsz.:	Jelenlegi létsz.:
Petőfi Sándor Általános Iskolában	480 fő	368 fő (77%)
Szemere Pál Általános Iskolában	550 fő	531 fő (97%)
Ráday Pál Gimnáziumban	360 fő	322 fő (90%)
összesen	1390 fő	1221 fő
Levelező tagozaton:		
Ráday Pál Gimnáziumban	140 fő	87 fő (nem végleges adat!)

A PIOK főbb adatai:

Forgács Tiborné Zsóka – PIOK igazgató	
Böszörményi Csaba – általános helyettes / Szemere Pál Általános Iskola tagintézmény-vezető	
Tóth Istvánné Julika – Szemere Pál Általános Iskola tagintézmény-vezető-helyettes	
Kóródi Mária – Ráday Pál Gimnázium / tagintézmény-vezető	
Magyari Orsolya – Ráday Pál Gimnázium / tagintézmény-vezető-helyettes	
Rádi Zoltán – Petőfi Sándor Általános Iskola / tagintézmény-vezető	
Alexáné Berezvai Mária – Petőfi Sándor Általános Iskola / tagintézmény-vezető-helyettes	
Pedagógusok létszáma	
Petőfi Sándor Általános Iskolában	31 fő
Szemere Pál Általános Iskolában	42 fő
Ráday Pál Gimnáziumban	26 fő
Összesen	99 fő

Elvi döntés született a kormányban arról, hogy nem a megalakuló járási kormányhivatalokhoz, hanem a Nemzeti Erőforrás Minisztériumhoz (Nefmi) delegálják a 2013 januárjától államosított iskolákkal kapcsolatos oktatásirányítási feladatokat – írta a Népszabadság pénteken, kormányzati forrásokra hivatkozva.

A lap szerint arról még nincs konkrét információ, hogy az oktatásirányítást milyen keretek között végeznék a tárca, de van olyan elképzelés, hogy egy közel 170 oktatási egységet magába foglaló országos, járási szintű hálózatot hoznak létre. Ehhez és az oktatási rendszer államosított átfazonizálásához oktatáspolitikusok becslése szerint 200-300 milliárdos forrásra lesz szükség.

Kérdés az is, lekerül-e a napirendről a 11 ezer iskolaépület felmérése, leltározása, átvétele – írta a Népszabadság, megjegyezve, hogy a közel 160 ezer pedagógus állami alkalmazásba vétele óriási feladat, emellett a bérek fizetése, a tanterv meghatározása is az oktatásirányítási szakmai hatáskörhöz tartozik.

Az iskolák államosításának finanszírozási kérdéseiről a nemzetgazdasági tárca hatástanulmányt készít a végleges kormánydöntés előtt – írta a lap. (Forrás HVG. 2012. márc. 23.)

Judit emlékére

(Dudás Tiborné Jámbor Judit (1958-2012))

Nagyon fáj, hogy elmentél. Azt hittem, hogy mi együtt fogunk megöregedni.

Azóta ismertük egymást, mióta óvodába kezdtünk járni. Én vittem a nagylányomat, te kocsiban toltad a kicsit, és a kislányt vitted az oviba.

Aztán az óvónénink lettél. Teregetted az apróságokat a helyes irányba. Ezekből a kis ovisokból később többen is betaláltak a Művelődési Házba. Te megtaláltad velük felnőttként is a hangot. Nagyon odafigyeltél, hogy a világerő se sértsél meg senkit. Empátia és tolerancia. Tőled lehetett tanulni.

Akkor már jártatok táncversenyekre. Emlékszem, egyszer az egész ovi azon törte a fejét, hogyan lehetne kivenni a fehér öltönyből a fűfoltot.

Jötték az eredmények, és vittük, gyűjtöttük az újságcsikkeket.

Büszke voltál a gyerekeidre, az összesre. Egyszer átszaladtam hozzád, sajttal kínálál. „A fiam hozta Franciaországból.”

Később azzal „dicsekedtél”: „A fiam elköltözött a barátnőjével, önállósnak a gyerekek.”

A szakdolgozatot, diplomát mutattad nem kis büszkeséggel a mozdulatodban.

Időközben rengeteg barátot, jó ismerőst szereztél a kozmetikumok terjesztésével.

Egyszer csak kipattant az ötlet, klubot kéne csinálni nőknek, azaz hölgyeknek! Remek móka volt. Kultúra, ismeretek, szórakozás, kikapcsolódás. Mindenféle témánk volt, a kertésztől az asztrológiáig. Rengeteg meghívott előadó közelről és távolabbról. Recepteket próbáltunk ki. Új dolgokkal ismerkedtünk. Óriási sikerük volt a divatbemutatóknak is. Bárki részt vehetett a játékban.

Ismeretlen előadókat ismertünk meg általad, akik olyan tökéletes műsort adtak elő ci-

vilként, hogy bármelyik színpadon megállták volna a helyüket.

Ekkor még nem az Egyesület működtette a Művelődési Házat, ez csak később, 2002-ben következett el. Akkor nyílt lehetőség, hogy kézbe vedd az irányítást. Fantasztikus öt év volt, egészen 2007-ig. Sajnos csak odáig!

Akik velünk voltak, bejártak a Művelődési Házba, tudják, talán elfelejteni sem fogják, mi minden történt ez alatt az öt év alatt. Fel-sorolni is nehéz. Csak azt tudom, ami felidéződik bennem, ami nagyon emlékezetes volt.

A kiállítások. Fotók. Helyi fotós képeiből és amatőröktől. Sportfotók, és állatképek az Állatok Világnapjára. Később te magad is fotóztál.

A péceli amatőr képzőművészek kiállításai. A Mackókiállítás február 2-ra.

Kézimunka-kiállítás. De szép volt!

A táncruha-kiállításunkra jöttek látogatók az ország egész területéről.

Gyűjtemények bemutatása, mint például az írástechnikai, vagy a hangtechnikai kiállítás.

Fiatal kezdő festőművészek műveiből válogatás. Talán nem egy sikeres pálya kezdődött, indult el itt.

Rendezvények sokasága, például mindig műsorral ünnepeltük az idősök napját.

A Ház nyitva állt mindenki számára. Lehetett hozni produkciókat, adni ötleteket.

Még az összes pártrendezvény, politikai gyűlések is itt folytak. Komoly fizikai munkát jelentett a termet egy-egy eseményre berendezni. De neked nem kellett ötletet adni, rengeteg isteni szikra pattant ki a fejedből.

Egy alkalommal a Petőfi Férfikórusról beszélgettünk, arról, hogy milyen szépen szólt. Szépen hangzik a vegyes kórus is vagy a női hangok összecsengése, milyen kellemes. Igen, így született meg a Péceli Női Kar.

Te magad is szerettél énekelni, részt venni a dalolásban. A Ház alagsori helyiségében voltak először a próbák.

Mások is zenéltek ott. A Gyöngyharmat Együttes kis citerásai és a dobos srácok, akiket kiutáltak otthonról a szomszédok. Előfordult, hogy négy teljes dobfelszerelés is tartózkodott az alagsorban.

Micsoda bulik voltak az amatőr zenekarokkal! Jaj, de jókat roktiztunk a Shadows zenére!

Rendszeresen működött a táncház is. Valódi népi muzsikára hangolva.

Többször mentünk bemutató napra, ahol amatőrök léptek fel. Énekesek, zenészek. Némelyeket meghívtál Pécelre.

Szeretted a színházat, a koncerteket, sokszor mentünk táncstre is.

Egész holdudvar gyűlt köréd a Művelődési Házban. Akik bejártak hastáncra vagy más programokra, szabad idejükben segítettek felrakni egy kiállítást, vagy berendezni a termet valamilyen előadásra. A „biztonsági örök” kedves, jó barátaink lettek, és a kedvedért még akár bent is aludtak, ha valamit nagyon kellett őrizni. Biztonsági berendezés? Na, az nem volt! Azt még nem mondtam, hogy mindezt a semmiből kellett előteremteni. A Ház technikai eszközei muzeális korúak voltak. Egyéb eszközök pedig egész egyszerűen nem léteztek.

Azt, hogy mivel teszünk fel egy képet, mind te találtad ki. Zseniálisan. Erre mondják, hogy művészet volt. Sárból kellett aranyat csinálni. Te tudtad ezt.

Egyszer csak vége lett. Érték méltánytalanságok és keserű csalódások, de voltak örömteli új kapcsolatok és hűséges régi barátok.

Én azt hittem, majd véget ér ez a válságos korszak, és újakezdejük, vagy folytatjuk ott, ahol abbahagytuk, ám a sors könyvében nem ez volt megírva.

Mi, akik itt vagyunk, és veled voltunk, biztos vagyok benne, hogy életünk végéig emlékezni fogunk rád.

Bózsvariné Göbolyös Eszter

A „Civil törvény” változása

Az új jogi szabályozás túlnyomó rész jogtechnikai jellegű módosításokat vezet be, amelyek a következő három területet érintik:

1.) Közhiteles, elektronikus, bárki által hozzáférhető, mérleget is tartalmazó nyilvántartás felállítása a civil szervezetekről

Az egyesületre és az alapítványra (és más szervezetekre) vonatkozóan közhiteles, a cégjegyzékhez hasonló és bárki által megtekinthető törvényszéki nyilvántartás felállítására kerül sor elektronikus alapon. A vonatkozó törvény a civil szervezetek bírósági nyilvántartásáról szóló... 2011. évi CLXXXI. tv.

2012. június 30-ig papír alapon kell a 2011. évi mérleget elküldeni a törvényszékhez (volt megyei bíróság), 2013-tól pedig a mérleget elektronikus úton kell benyújtani.

2.) A közhasznú szervezetekre vonatkozó szabályok módosítása

Az egyesülési jogról, a közhasznú jogállásról, valamint a civil szervezetek működéséről és támogatásáról szóló 2011. évi CLXXV. törvény alapján a közhasznúsági minősítés egyfokozatú lett. A közhasznú szervezetté minősítés feltétele az, hogy a szervezet „olyan tevékenységet végezzen, amely a létesítő okiratban meghatározott közfeladat teljesítését közvetlenül vagy közvetve szolgálja, ezzel hozzájárulva a társadalom közös igényeinek a kielégítéséhez” (2.§ 20. pont).

Újdonság, hogy közhasznúsági minősítést nem kaphat egy civil szervezet, ha két feltételt nem teljesít a következő háromból: évi egymillió Ft bevétel, két év egybeszámított adózott eredménye nem negatív, és személyi jellegű kiadásai elérik az összes ráfordítás egynegyedét.

Teendők és határidők

Az új törvény szerinti közhasznúsági nyilvántartásba vételt a jelenleg közhasznú szervezetek 2014. május 31-ig kezdeményezhetik. Költségvetési támogatást 2012. január 1. után csak azok a közhasznú szervezetek kaphatnak, akik a mérlegüket letétbe helyezik. Azok a most is közhasznú szervezetek, akik a mérlegüket 2012-ben letétbe helyezik, közhasznú jogállásuk maradnak 2014. május 31-ig, és minden eddigi kedvezmény igénybevételére jogosultak.

3.) Számviteli, közhasznúsági nyilvántartások és beszámolók eddigénél részletesebb szabályozása

Maga a 2011. évi CLXXV. törvény úgy rendelkezik, hogy a közhasznú jogállású szervezet kizárólag kettős könyvvitelt vezethet. (27.§) A tv. 29.§-a a kettős könyvvitel esetére a számviteli törvényben részletesen szabályozott kiegészítő melléklet készítését is előírja, itt be kell mutatni a támogatási program keretében végleges jelleggel felhasznált összegeket támogatásonként.

Készítette: dr. Szántai Katalin

Ne a dobozhoz ragaszkodjunk!

(A gyógyszerfelíratás változásai)

2012-ben több változásra kell számítanunk, amikor elme- gyünk a gyógyszertárba. Ezek egy része már megtörtént, de sok olyan van, ami ezután vár még ránk. Ezek időrendben a következők: Eddig a beteget alapesetben harminc napra kellett gyógyszerrel ellátni, tehát a 20 vagy 28 db-os gyógyszerből minden extra adminisztráció nélkül kiadható volt két doboz, ha a kezelőorvosa ezt így rendelte.

Januártól ez a következőképpen változott: amennyiben a kezelőorvos a recepten 30 napot meghaladó mennyiséget rendel, és ezt a vényen nem jelezte, úgy a beteg a legkisebb eredeti csomagolási egységet fogja kapni. Az előző példa szerint egy 20 vagy 28 db-os gyógyszer fog a gyógyszerész kiadni, de az is előfordulhat, hogy 50 db-os kiszerezés helyett 20 db-os, vagy 100 db-os helyett 20 vagy 30 db-os kiszerezést fog kapni a beteg. Természetesen erről a beteget tájékoztatni kell!

Februártól ugyancsak tájékoztatni kell a beteget a vényen rendelt gyógyszer kedvezőbb térítési díjú helyettesítő készítményéről is, ami nemcsak azonos hatóanyagú, de bizonyítottan azonos terápiás hatással is bír. A helyettesíthetőségről az OGYI (Országos Gyógyszerészeti Intézet) rendelkezik, és nem a patikus találja ki. Amennyiben a beteg a helyettesítést nem fogadja el, úgy egy kis blokkot kap a nyugtája mellé, amelyen a referenciakészítménynek a térítési díja szerepel. A referenciakészítmény lehet 20, 28, 30, 50 vagy akár 100 db-os is, így ha legközelebb élni szeretne a lehetőséggel, érdemes azt megkonzultálni a kezelőorvossal, hogy a vényfelírás és kiadhatóság szabályainak megfelelően.

Márciustól az orvos alapesetben egy recepten 30 napra ele- gendő gyógyszert rendelhet, a harminc napon túli gyógyszeren-

delést a vényen fel kell tüntetnie. Ez lehet akár hat havi mennyi- ség is, ha pl. a beteg hosszabb ideig külföldön tartózkodik. Új szabály március 1-től, ha a páciens rendszeres gyógyszereszedő, és a receptjeit 2-3 hónapra egyszerre kapja meg, a recepten fel kell tüntetni, hogy a beteg mely időponttól válthatja ki azokat. Mivel így lehet olyan gyógyszer, amivel 28, 30, vagy 33 napra van ellátva, ezért a rendelet megengedi, hogy a gyógyszerész a vényen megjelölt nap előtti 7. naptól kiadja a gyógyszert.

Áprilistól életbe lép a koleszterincsökkentő gyógyszereknél a hatóanyag-alapú gyógyszerfelírás. Ez azt jelenti, hogy a recepten nem gyógyszernév, hanem hatóanyag (atorvastatin, flu- vastatin, lovastatin, simvastatin, rosuvastatin) szerepel. Ezzel az ötféle hatóanyaggal jelen pillanatban 180 készítmény van forgalomban, amelyek közül 106-nak az ára április 1-től jelen- tősen megváltozik, az árváltozás további 1000 készítményt is érint. A kezelőorvostól nem várható el, hogy a gyógyítás mellett ezen készítmények árváltozását is naprakészen tudja. A gyógy- szertárakban ezek az információk naprakészen állnak rendelkezésünkre. Az OGYI által kiadott helyettesíthetőségi listáról minden hónapban segíthetünk a legkedvezőbb árú gyógyszert kiválasztani.

A szabályok, árak, támogatások hónapról-hónapra változhat- nak, ez azt jelenti, lehet, hogy egyik alkalommal tablettát, más- kor filmtablettát vagy kapszulát kapunk, de ha nem a doboz- hoz vagy a kis fehér tablettához ragaszkodunk, egy-egy doboz gyógyszeren pár száz, de akár több ezer forintot is spórolhatunk változatlan terápia mellett. A helyzet nem egyszerű...

Jó egészséget kívánok!

dr. Nagy Szabolcs

Pécel önmagában is egy múzeum

avagy miért kell összefognunk Pécel történeti értékeinek megmentésére 1. rész

A Péceli Hírek legutóbbi számából is értesültünk, hogy jól halad a helytörténeti kiállítás ügye. Megkérdeztük Juhász József péceli helytörténészt, milyen előzménye van a gyűjtemény bemutatásának? (Apróné Orosz Margit)

Juhász József:

Pécel történeti értékeinek kutatása, megmentése már igen régen felkeltette érdeklődésemet. Tulajdonképpen édesanyámnak köszönhetem, hogy ebbe az irányba terelte a figyelmemet. Bár ő maga nem volt péceli származású, de szülőfalujának történetéről olyan stílusban tudott mesélni, hogy szinte megelevenedett fantáziámban a régmúlt. Mivel alapvetően egy kíváncsi, minden iránt érdeklődő emberke voltam, nem akadt olyan dolog, amire ne figyeltem volna oda. Talán ennek is köszönhetem, hogy a néprajz világában is könnyen eligazodom, de maga Pécel is olyan volt az ötvenes években, mintha nem akart volna eltűnni innen a 18-19. század. Még a hatvanas években is falunak neveztük Pécelt, tulajdonképpen az is volt. Hiszen a nagy közművesítés előtt alig volt szilárd burkolatú út. Majd erről is fogok beszélni.

A háború utáni inséges időszakban minden termőföld adta terményre szükségünk volt, mert apám fizetése kevés lett volna egy négygyerekes család eltartására. Földeket vállalt vasutas munkája mellett, sőt még különféle állatokat is tartottunk a megélhetésünk biztosítására. S mivel nemcsak mi cselekedtünk így, aki tehette Pécelen, az terményt termelt a Topolyosban vagy valamelyik nem TSZ-tulajdonú földön. Ezt csak azért mondom el, mivel így valóban egy „falu” képe, a falusi élet rajzolódik ki. Ezekhez a munkákhoz pedig a régieknek a megfelelő paraszti eszközök széles skálájára volt szükség, amit vagy vásároltunk, vagy apám maga készített el. Sőt, a lovas szekérről kezdve, a szürke marhán keresztül a tehénig minden, de még a szamaras fogat is előfordult Pécelen. Aztán 8 évesként megtapasztaltam a tanyasi életet is, mivel a volt Jávorszki-tanyán eltölthettem egy nyarat, amolyan kiscselédként. Nem panaszkodhattam, mert Jávorszkiék úgy viselkedtek velem, mintha saját gyerekük lettem volna. (Ezt a barátságot később is megtartottuk.) A tanyasi életet nemcsak náluk figyelhettem meg, hanem más tanyákon is, mivel abban az időben több is volt belőle a környékünkön. A nehézségekkel együtt is nekem kedves emlék maradt.

Aztán 1963-64-ben valami megindult Pécelen: megkezdődött a közművesítés. És igen rövid idő alatt forradalmi változásokon esett át a falu Baczoni Istvánnak és társainak köszönhetően. Szemmel látható volt, miként alakul át a falu, s tűnik el a múlt.

A Kossuth téri iskola ötödikes tanulója voltam, mikor felfedeztem, hogy az egyik szobában van egy kis múzeumocskó. Már nem tudom, ki kezdte gyűjtögetni oda a tárgyakat, de hamarosan odavágtam, s amit elhozhattam hazulról, én is odavittem. Néprajzi tárgyak voltak túlsúlyban, de akadt ott középkori kovás puska is. Hogy ezeknek a tárgyaknak mi lett a sorsa, már nem tudom, mivel néhány évre más város diákja lettem. Amikor nyolcadikosként visszakérültem, már nem volt meg a gyűjtemény. Ismét gyűjtésbe kezdtem, de az összeszedett dolgokat már otthon tartottam. Ebben is voltak néprajzi tárgyak, amelyek később átkerültek a népfronti gyűjteménybe. Akkori gyűjteményem értékét mégis az érme és különféle régi pénzek képezték, amit sajnós elloptak tőlem.

A péceli gimnázium első tanulójaként tartom magam, mivel anyámmal együtt mi is kivettük a részünket az aláírások gyűjtésében. Ugyanis lakossági nyilatkozatok kellettek ahhoz, hogy Pécelen megindulhasson a gimnázium. (Erre Lehoczky Endre

igazgató úr kért fel bennünket.) Ebben az időben, 15 évesen, különféle ásatásokra jártam, sőt Tápiószelén is megfordultam, ahol volt alkalmam összeismerkedni a volt Blaskovich gróffal, aki a szelei múzeumot alapította, és elmondta nekem gyűjtésének legérdekesebb történeteit.

Az első gimnáziumi év volt az, amikor teljes mértékben Pécel felé fordultam. Emlékszem, gimnáziumi osztálytársaim milyen lelkesen jöttek velem Locsodba, hogy feltárjuk az ottani tempomot. Persze, társaim kedve hamar lelohadt, amikor „csak” (!) téglákat és némi emberi csontot találtunk, mert ők „kincseket” szerettek volna találni. Hát, igen. Ez a kincskeresés, a kincskeresők elleni küzdelem ma különösen nagy probléma. Azóta persze megnőtt a régészeti leletek értéke is, ám mégsem a fémek értéke a kincs, hanem amit elmond egy tárgy az adott régészeti környezetben. Erről is fogunk még beszélni.

A második gimnáziumi évet már levelező tagozaton jártam, mivel nem akarta apám, hogy régész legyek. Úgy gondolta, az ő keresete kevés arra, hogy odáig taníttasson. Tehát ezután mindenféle képesítés nélkül kellett dolgoznom, s a kemény munka után maradt csak időm a tanulásra. Szabadidőmet sokszor a Központi Régészeti Könyvtárban töltöttem, s ha még volt energiám régészeti leletek utáni kutatásra, jártam Pécel határát.

Időközben több neves régésszel is megismerkedtem: Török Gyulával, aki a Jávorszki-tanyán lévő avar temetőt tárta fel, majd dr. Patay Pállal, a péceli kultúra nagy ismerőjével, aki később is eljött Pécelre átnézni az általam összegyűjtött anyagokat. Aztán László Gyulával is összehozott a sors, aki épp akkor tanított régészetet az egyetemen, s megígérte, hogy ha jelentkezem nála felvételre, biztosan elintézi a felvételemet. De nem így történt, mivel kihagytam a számításból, hogy a megélhetésemhez pénz is kell, régészetet hallgatni meg csak nappali tagozaton lehetett volna. Így érettségi után azonnal bevonultam katonának. Amikor leszereltem, a megélhetésemre kellett gondolni, s így tévedtem a műszaki pályára, s maradtam ott nyugdíjazásomig.

Azt majdnem kifelejtettem, hogy őskori anyagokból már elég jelentős régészeti gyűjteményem volt a bevonulásom előtt. Igaz, csak szórványokból, azaz cseréptöredékekből, de azok nyújta-

Szórványok a József A. utcából

nak segítséget ahhoz, hogy az adott lelőhely korát előzetesen meghatározhassuk. Ám ez az anyag is eltűnt, mire leszereltem, így egy-két év után újra belefogtam Pécel helytörténeti kutatásába és leleteinek gyűjtésébe.

Ekkor ismerkedtem meg Varga Misi bátyámmal is, akivel gyakran beszélgettünk Pécel múltjáról. Akkoriban, 1968-ban, kerültem a Vízársulathoz, leendő apósom (Riediger Béla) tanácsára, aki a péceli kivitelezéseket irányította és ellenőrizte. Örömmel jöttem haza dolgozni, mivel lehetőségem nyílott arra is, hogy mindenféle földmunkát figyelemmel kísérhessek. Így olyan helyeken találtam régészeti leleteket, ahol ma már utak vagy egyéb műtárgyak vannak (pl. a szennyvíztelep). Sőt, a most épült MO-ás csabai régészeti lelőhelyet is akkor fedeztem fel. Amikor pedig házépítésbe kezdtünk a Thököly utcában, egy rézkori temetőre bukkantam, amit a Nemzeti Múzeum, majd a váci régészek tártak fel.

Régészeti munka a Thököly utca 7. leletmentésén

Akkoriban ilyesfajta közéleti tevékenységet csak a Hazafias Népfront keretében lehetett folytatni, s így hoztam létre a Helytörténeti Bizottságot. Helyiséget is kaptunk a Rákos utca 33-ban, ahol igen jelentős helytörténeti anyagot sikerült összegyűjtünk. Néhány év eltelte után a tanácsai vezetésnek jeleztem, hogy olyan mennyiségű anyag jött össze, hogy abból megnyithatnánk a helyi múzeumot. A régészeti anyagunkkal már egy-egy helyi kiállításon is megjelentünk. Néprajzi anyagunk is volt bőven, de nem mertünk tovább gyűjteni, mivel nem volt helyünk az elhelyezésére.

Időközben megszűnt a Vízársulat, s olyan munkahelyre kerültem, ahonnan csak hétvégeken térhettem haza. Közben megnősültem, családot alapítottam, de továbbra is érdekelt a régészet.

Általam restaurált bronzkori lelet a Bem utca 3-5. sz. alól

Akik addig segítségemre voltak, lassacskán lemorzsolódtak, s maradtam egyedül, mert a helyi vezetés – változatlanul – pénzhiányra hivatkozva nem nyújtott segítséget a helytörténeti múzeum alapítására.

Aztán újabb lehetőség kínálkozott, hogy dolgozni hazajöhessek. Így vettem át a szennyvíztelep vezetését. Am nagy bizakodásom hamar lelohadt, mivel ezt követően sem történt előrelépés a múzeum ügyében. Végül is feladva az itteni hiábavaló erőlködést, átmentem építési előadónak az isaszegi tanácshoz, de előtte felkértem Varga Mihályt, hogy a Népfront keretén belül viselje gondját a gyűjteményemnek.

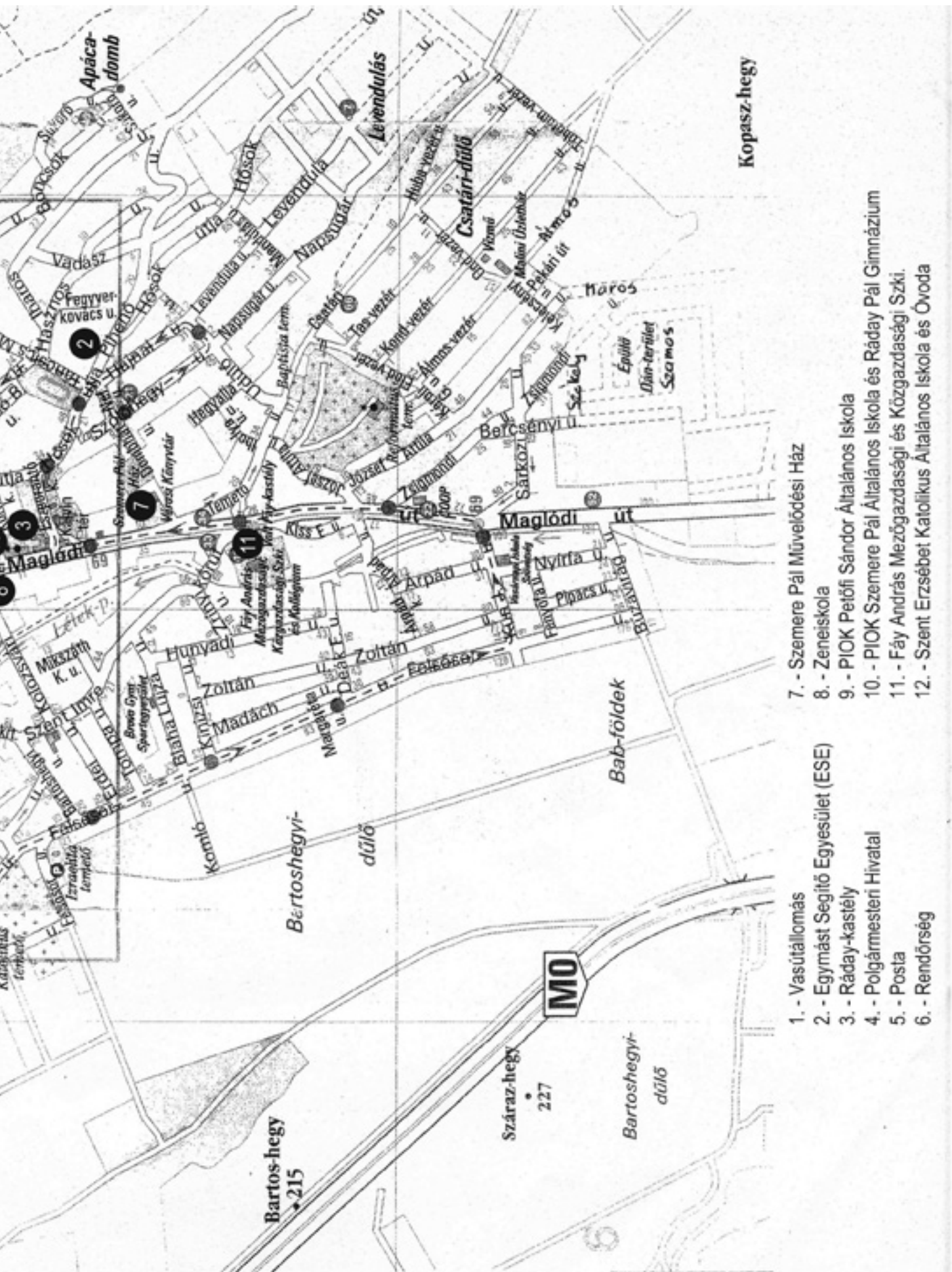
A következő részben innen folytatjuk.

Eladó ház

Eladnám **15 millió Ft-ért** vagy elcsereálném lakóparki lakásra Isaszeg és Dány közötti (Dány-Szentkirályon) 60m² alapterület + tetőtér házat. **Érdeklődni lehet: +36-30/562-38-37.**

1. - Vasútállomás	7. - Szemere Pál Művelődési Ház
2. - Egymást Segítő Egyesület (ESE)	8. - Zeneiskola
3. - Ráday-kastély	9. - PIOC Petőfi Sándor Általános Iskola
4. - Polgármesteri Hivatal	10. - PIOC Szemere Pál Általános Iskola és Ráday Pál Gimnázium
5. - Posta	11. - Fáy András Mezőgazdasági és Közgazdasági Szki.
6. - Rendőrség	12. - Szent Erzsébet Katolikus Általános Iskola és Óvoda

Üdítő emlékezés...

A reggel hűvös volt, és a felkelő nap vakító sugarait báránnyel felhők gyülekezése homályosította el. Március idusa ellenére kellett a meleg kabát, a könnyű selyemsál és jól látható, büszke helyre a kokárda, ünnepelni indultam. Szeretem ezt az ünnepet, ma már igen. Ma nem a kötelesség, hanem a kíváncsiság érzésével szívemben mentem, szabad akaratomból, vidáman.

A Petőfi Sándor Férfikórus és a Legvidámabb barakk zenekar

Tudtam előre a forgatókönyvet, hiszen majdnem mindig ugyanaz a program: bevezető, a VIP vendégek köszöntése, vers, Himnusz, kis műsor és az előljáróság véget nem érő ünnepi beszéde, a hagyományörzők felvonulása, Szózat. De akkor mitől a kíváncsiság?

Korábban érkeztem, igyekeztem jó helyet találni, a fűvös zenekar mellett. Pattogós indulóik hangja csalogatta egyre közelebb a szállingózó ünneplőket, majd szép lassan megtelt a Szemere Iskola aulája, ami helyet adott a rendezvénynek. Kíváncsian néztem körül, szemem az ismerősöket kereste. Egy mosoly, egy intés, egy cinkos kacsintás. De jó! Mind megvagyunk. Már ezért is megérte eljönni.

Bösörményi Csaba

A műsor pontosan kezdődött.

Házigazdaként Bösörményi Csaba igazgató úr bevezetője és köszöntője elégséges és mértéktartóan udvarias volt. Felemelő érzés volt a Himnuszt az Ossó János Fűvöszenekar kíséretében együtt énekelni. Ez a zenekar a város egyik büszkesége, közreműködésük mindig különös színt ad a rendezvényeknek. Az emlékezés a 164 évvel ezelőtti sorsfordító történelmi eseményekről szólt, melyek hiteles megjelenítéséről a Szemere Iskola tanulói gondoskodtak színvonalas műsorral. Igazi reformkori hangulatot idéző jelmezekkel, valódi lelkesedéssel, átléssel ragadták

A Szemere Iskola tanulójának műsora

magukkal a közönséget, amely vastappsal fejezte ki a köszönetét az élményért.

Majd Szöllősi Ferenc polgármester úr lépett a mikrofonhoz. Bevallom, azt hittem, megint a megszokott ünnepi beszédet fogom hallani, mint oly sok éve már minden március 15-én. Most mégis valami egészen újszerű gondolatok kúsztak be a mondanivaló protokolláris sorai közé, és erre felkaptam a fejem. Hősökről beszélt és szabadságról, tettekről, melyek ott olvashatók a történelemkönyvekben és beszélt másfajta hősökről. A mai hősökről, akik nap mint nap áldozatot hoznak, hétköznapi csatákról, melyek a túlélésről szólnak, és melyekben oly sokan elvéreznek. Szabadságról, amiért elődeink fegyvert fogtak, de amely ma csak fizikai értelemben adatik meg sokaknak. Úgy éreztem, rólam, rólunk beszél. Helyénvaló volt a párhuzam és az emlékezés, végre nem volt áporodott szagú. Üdítő volt...

Miképp az a hangzás is csupa frissesség, amely a Petőfi Sándor Férfikórus és a Legvidámabb barakk zenekar együttműködéséből fakadt. Kissé szokatlan, de mindenképp jó kezdeményezés volt, ami úgy tűnik, kiállja az idők próbáját. Néztem a közönséget. Volt, aki a kezével, volt, aki a lábával ütötte a ritmust, sokan együtt énekeltek volna a jól ismert dalokat. Az ünnep záróakkordjaként közösen elénekelt Szózat pedig ismét libabőrösre mintázta karjaimat.

Jó, hogy elmentem, jó, hogy együtt ünnepeltem mindenkivel, aki hasonlóképpen él, gondolkodik, emlékezik.

*Székiné Sellei Anikó
történelemtanár
PIOK Petőfi Iskola
Fotók: Sitkei Adrienn*

A kis huszárok

A világgazdaság igazságtalanságai

Az alábbi érdekes gazdaságpolitikai cikket küldte Csernok Attila Brazíliából az ESE Híradónak. Köszönjük Csernok Attila kedvességét és műves fordítását. A globális világ gazdaságpolitika összefüggései iránt érdeklődő olvasóink számára különlegesen érdekes lesz.

Némethy Mária

Joseph E. Stiglitz: A tiltakozás globalizációja (O Globo, 2011. november 6.)

A tiltakozó mozgalom, amely januárban Tunéziában kezdődött, majd Egyiptomban folytatódott, a Spanyolországra továbbá a Wall Streetre és amerikai városokra áttérjedő tüntetésekkel mára globálissá vált. A globalizáció és a modern technológia lehetővé tették, hogy a szociális mozgalmak olyan gyorsan átjárják a határokat, mint az eszmék. És a szociális tiltakozás mindenfelé termékeny talajra lelt. Az érzés, hogy a „rendszer” nem működik, és a meggyőződés, hogy önmagában a választás lehetősége – az utca erős nyomása nélkül – még egy demokráciában sem elég arra, hogy a dolgok rendben menjenek.

Májusban ott voltam a tuniszi tiltakozásokon; júliusban Spanyolországban beszéltem a felháborodott tüntetőkkel; onnan elmentem Kairóba, és találkoztam a Tahrir téren a fiatal egyiptomi forradalmárokkal; néhány héttel ezelőtt a „Foglaljátok el a Wall Streetet” tüntetőivel beszélgettem New Yorkban. Van egy közös téma, egy egyszerű mondat, amit az OWS-mozgalom fejez ki: „Mi vagyunk a 99.”

Ez az egyszerű jelszó visszhangozza egy a közelmúltban publikált írásom címét – „1% az 1%-nak, az 1% által” –, amely leírta az egyenlőtlenség óriási mértékű növekedését az Egyesült Államokban, ahol a népesség 1%-a ellenőrzi a vagyont 40%-át, és a jövedelmek több mint 20%-át kapja. És e rövid néhány szó gyakran kap elismerést a kormányzat részéről, nem azért, mert ők többet adtak a társadalomnak – a jutalékok és a különböző pénzfelvételek ellentmondanak ennek – hanem azért, mert ezt kertelés nélkül kimondani sikeres és rövid.

Ezzel nem azt akarom mondani, hogy néhányan az 1%-ból jelentős hozzájárulást fizetnének. Tény, hogy a számtalan újításból származó szociális juttatások értéke (ellentétben az új pénzügyi „termékekkel”, amelyek káoszt okoztak a világgazdaságban) meghaladja azt az értéket, amit az újítók kapnak.

A versenyellenes politika és gyakorlat (amit gyakran a politika ösztönöz) világszerte a gazdasági egyenlőtlenség egyik legfőbb oka. És erősítik az adórendszerek azon irányzatát, amelyekben egy milliárdos, mint Warren Buffett, a jövedelme százalékában számítva kevesebb adót fizet, mint a titkárnője, vagy amelyben spekulánsok, akik hozzájárultak a világgazdaság válságához, kisebb százalékos arányú adót fizetnek, mint a bérből élők.

Az elmúlt évek kutatásai kimutatták, hogy az olyan fogalmak, mint az igazság, nagyon fontosak. A spanyolországi és más országokbeli tüntetők biztosak felháborodásuk jogosságában: ez egy olyan rendszer, amelyben a bankárokat megmentik, miközben az áldozataikat a sorsukra hagyják. Rosszabb: a bankárok visszatérnek az íróasztalukhoz, és magasabb jutalékokat kapnak, mint amennyi jövedelmet a munkások és alkalmazottak többsége egész életében várhat. Miközben a fiataloknak, akik kitartóan tanultak, és helyes úton jártak, nincs kilátásuk, hogy munkát kapjanak.

Az egyenlőtlenség növekedését egy hibás gyakorlat okozza: a gazdagok arra használják a vagyonukat, hogy a törvény védje és növelje vagyonukat és befolyásukat. Az Egyesült Államok

Legfelsőbb Bírósága közismert határozatában felhatalmazta a vállalkozásokat, hogy pénzüket korlátozás nélkül használják a politika befolyásolására. Amiközben a gazdagok arra használhatják a pénzüket, amire akarják, az utcán a rendőrség megakadályozta, hogy megafonon beszéljek a „Foglaljátok el a Wall Streetet” tüntetőihez.

Az az ellentmondás, ami az agyonszabályozott demokrácia és a szabályok nélkül működő bankárok között van, nem kerülte el a figyelmet. A tüntetők találékonyak: ők hangoztatták, amit én mondtam volna a tömegnek, hogy mindenki hallja. És hogy ne szakítsák félbe a „párbeszédet” a tapsviharral, kézjelekkel fejezték ki egyetértésüket.

Ők biztosak abban, hogy valami téves a mi „rendszerünkben”. Az egész világon vannak kihasználatlan lehetőségek – emberek, akik dolgozni akarnak, gépek, amelyeket nem használnak, üres épületek – és hatalmas ki nem elégített szükségletek: harc a szegénység ellen, a fejlődés elősegítése és a gazdaság alkalmazkodása a globális felmelegedéshez, hogy csupán néhányat említsünk. Az Egyesült Államokban, miután az utóbbi években több mint 7 millió ingatlant lefoglaltak, vannak üres házak, ugyanakkor emberek háza nélkül.

Gyakran bírálják a tüntetőket, hogy nincs programjuk. Am a bírálatoknak nem ez a célpontjuk. A tiltakozó mozgalmak azt fejezik ki, hogy csalódtak a választási rendszerben. Ők a riadó.

A globalizációellenes tiltakozások 1999-ben Seattle-ben felhívták a figyelmet a globalizáció, az intézmények és a nemzetközi szerződések hibáira. Amikor a sajtó felfigyelt a tüntetők-re, kiderült, hogy sok igazság van abban, amit ők mondanak. Ettől kezdve a kereskedelmi tárgyalások legalábbis elvben másként folytak, és a Nemzetközi Valutaalap (IMF) is jelentős reformokba kezdett.

A 60-as évek polgárjogi mozgalmait az Egyesült Államokban felhívták a figyelmet az amerikai társadalom rasszista beállítottságára. E hagyományt még nem sikerült eltüntetni, ám Barack Obama megválasztása mutatja, hogy a tiltakozások milyen messzire vitték az Egyesült Államokat.

Bizonyos szempontból a tüntetők ma keveset kérnek: esélyt, hogy hasznosíthassák a tehetségüket, jogot a munkához és a tisztességes fizetéshez, egy igazságosabb gazdaságot és társadalmat. Reményük a fejlődés, nem a forradalom. Más szempontból nézve a tüntetők meglehetősen sokat kérnek: olyan demokráciát, ahol az emberek és nem a pénz okozza a különbségeket, olyan piacgazdaságot, amely megadja az embernek azt, amit várnak tőle.

A kettő összefügg. Amint látjuk, a korlátozás nélküli piac gazdasági és politikai válsághoz vezet. A piacok csak célszerű kormányzati szabályozás keretei között működnek megfelelően. E szabályozási rendszer pedig csak egy olyan demokráciában hozható létre, amely a közösség – és nem az 1% – érdekeit tartja szem előtt. Az a kormány, amelyet pénzen meg lehet venni, ma már nem elég jó.

(Joseph E. Stiglitz a Columbia Egyetem Nobel-díjas professzora.)

A péceli polgárőrségről

A legutóbbi szerkesztőségi ülésen részt vett Birkás Gábor, péceli polgárőr is. A megbeszélés során felvetődött, hogy a polgárőrségek működését február óta új törvény szabályozza. Rám esett a feladat, hogy ezzel kapcsolatban készítsék Gáborral egy interjút.

A beszélgetésre készülve rájöttem, mennyire téves elképzeléseim voltak a polgárőrségről. Korábban azt gondoltam, ez csupán egy fiús játék felnőtteknek, ám most már tudom, a polgárőrök szigorú szabályok szerint őrzik egy-egy település lakóinak biztonságát.

– Nézzük hát, a törvény milyen változást hoz számotokra? Azt gondolom, igen fontos pontja, hogy a polgárőrség csak bejegyzés után tevékenykedhet.

– A törvény megszületett, és hatályba is lépett. Magyarországon a polgárőrség az egyetlen civil szervezet, amelyet külön törvény szabályoz. A péceli polgárőrség bejegyzése 1996-ban történt meg, hivatalos nevünk: Péceli Polgárőrség Bűnmegelőzési és Önvédelmi Egyesület.

– Az egyesület polgárőrei csak Pécelen végezhetik munkájukat?

– Ez is újdonság a korábbiakhoz képest. Alapvetően a bejegyzett székhelyen (esetünkben Pécelen) és a várossal határos településeken (Isaszeg, Maglód, a XVII. kerület és Nagytarcsa) végezhetjük tevékenységünket. Az ország másik végébe nem mehetünk el. A szomszédos településeken is csak felkérés alapján teljesíthetünk szolgálatot. Például nagyobb rendezvények biztosításánál nyújtottunk már segítséget Budapesten.

– Az új törvény előírja azt is, hogy az illetékes rendőr-főkapitánysággal írásbeli együttműködési megállapodást kell kötni ahhoz, hogy az egyesület alaptevékenységét végezhesse. Rendelkeztek ilyen megállapodással?

– Igen, ez így van. Az egyesület rendelkezik ilyen megállapodással. Minden szolgálat kezdetén be kell jelentkeznünk a Gödöllői Rendőrkapitányságra. Be kell mondani, hogy hány fő, milyen járművel, mettől meddig ad szolgálatot. Ez nekünk és nekik is jó dolog. Az együttműködésünk a péceli rendőrőrsrel remekül működik. A rendőrőrs azért is örül az együttműködésnek, mivel a járőr Pécelen és Isaszegen is teljesít szolgálatot egy műszakban.

Nem kérdezted ugyan, de változás az is, hogy menetlevelet is kell vezetnünk. Tavaly előtt sikerült pályázaton nyernünk egy rendőrségnél leselejtezett Lada Nívát, mostanában azt használjuk. A járműre pedig feltehetünk sárga figyelmeztető jelzést bizonyos feltételek mellett. Ez nagyon hasznos például egy baleseti helyszín biztosításánál vagy felvezetéseknel.

– Azt olvastam a törvényben, hogy a tagság az Országos Polgárőr Szövetségben kötelező.

– Az Országos Polgárőr Szövetségnek (OPSZ) tagja az egyesületünk, és a Pest Megyei Polgárőr Szövetségnek is. Bízunk benne, hogy tevékenységünkhöz a jövőben még több segítséget és támogatást, több pályázati lehetőséget kapunk.

– A péceli polgárőrök mennyien vannak?

– A polgárőrök létszáma az országban 80-90 ezer fő körüli. Mi Pécelen 31-en vagyunk. 1989-ben az elsők között, önvédelmi egyesületként kezdtük meg működésünket Tesánszky János szervezésében.

– Ki lehet polgárőr?

– Bárki, férfiak és hölgyek egyaránt, olyan magyar állampolgárok, akik a 18. évüket betöltötték, büntetlen előéletűek. A törvény hatályba lépése óta fontos változás, hogy a polgárőr közfeladatot ellátó személynek számít, így kiemelt védelem illeti meg.

Alapfeladatunk: a közbiztonság és a közrend fenntartása. Emellett elláthatunk önként vállalt feladatokat, amikre a törvény

lehetőséget ad. Ilyen önként vállalt feladat például az a drogprenviós program, amit én csinállok.

– A törvény előírja, hogy képzéseken kell részt venni. Ez mit jelent konkrétan?

– Ahhoz, hogy valaki polgárőr szolgálatot teljesítsen, egy alapvizsgát kell letennie. Addig csak vizsgázott polgárőrrel, tanulóként járörözhet. A tananyag jó része jogi anyag (a Polgári és a Büntető törvénykönyvből). Ez nagyon fontos, hisz amikor találkozunk valamilyen bűncselekménnyel, tudnunk kell, mivel állunk szemben, milyen törvényes módon tudunk fellépni.

Tulajdonképpen nincsen több jogunk, mint bármely magyar állampolgárnak. A bűncselekmények elkövetőit visszatartathatjuk, míg a rendőr a helyszínre érkezik. Fegyvert nem tarthatunk, csupán gázsprét, amit a rendőrség megfelelő összegért biztosít a polgárőrségnek.

Az alapvizsgán túl kötelezőek lesznek az éves képzések, ezek eddig nem voltak központilag megszervezve. Az új rendszert még nem nagyon látjuk át.

– A polgárőrség nemrégiben beköltözött a Ráday Gimnázium volt épületébe. Hogy érzitek ott magatokat? Megfelelő számotokra az új hely?

– A székhelyünk a Kossuth utcában van, a szolgálati autónk egyik polgárőr kollégánknál volt és van. A gimnázium volt épületében néhány hónapja egy tantermet és egy szertárt kaptunk az önkormányzattól. Ezt közösen felújítottuk, és a tagoknál fellelhető feleslegessé vált bútorokkal berendeztük. Azóta is folyamatosan csinosítgatjuk a helyiségeket. Itt tartjuk minden héten szerdán 18 és 20 óra, szombaton 9 és 12 óra között a fogadóórákat.

Sokan elégedettek a munkánkkal, ám vannak, akik gyakrabban szeretnének bennünket látni Pécel utcáin. Jelenleg elsősorban este és éjszaka járörözünk. Nappal a tagjaink is dolgoznak, ezért nem tudjuk megoldani a jelenlétünket.

– A költségeiteket miből finanszírozzátok?

– A helyi vállalkozók támogatnak bennünket, szerencsére egyre többen. Magánszemélyektől is elfogadunk támogatást, amit a Pátria Takarékszövetkezetnél vezetett 65100211-11050793. számú számlánkra utalhatnak. Az adóbevallások időszaka van, örömmel vesszük, ha az 1 százalékot egyesületünknek ajánlják fel. Adószámunk: 18699856-1-13

Apróné Orosz Margit

Szervezet neve: **Péceli Polgárőrség Bűnmegelőzési és Önvédelmi Egyesülete**

Szervezet székhelye (irsz): **2119**
Szervezet székhelye (település): **Pécel**
Szervezet székhelye (utca, hsz): **Kossuth L. u. 15.**

Képviselő(k): **Kiss Attila (elnök)**
Típus: társadalmi szervezet
Cél szerinti besorolás: nincs adat
Cél leírása: közbiztonság, környezetvédelem
Állapot: bejelentés alapján módosított
Megyei nyilvántartási szám: 2011 / 2012
Országos nyilvántartásbeli azonosító: **63491 / 1996**
Eljárt bíróság neve: Budapest Környéki Törvényszék
Határozat száma: 60101 / 1996 . 9/I
Jogerőre emelkedés dátuma: 2012. 02. 23.

Forrás: www.birosag.hu

Tűzoltó leszek, vagy...? I. rész

Vagy nem. Őseink is úgy gondolták, ha tűz van, azt oltani kell. És nem gondolkodás nélkül, hanem felkészülve és igenis gondolkodva.

A Kárpát-medence talán első szervezett tűzoltói az ókori rómaiak által alapított Aquincumban működtek időszámításunk után 160 és 250 között. A tűzoltótársulat 150 főből állt, és 5-6 szakaszra volt felosztva. Az egymástól 2-3 kilométerre lévő, 50-60 000 lakosú légiós tábor és a polgárváros tűzoltási és éjszakai őrködési feladatait látták el. Budapesten a X. kerületben a Kálvária téren a ex Tűzoltó (ma már Katasztrófavédelmi?) Múzeumban rajzok és eredeti eszközök is láthatóak abból az időből.

Kétezer évvel később, az 1800-as években, a kiegyezés idején a magyar polgárosodás ismét fókuszba állította a városok tűzvédelmének megszervezését. Sorra alakulnak az önkéntes tűzoltó egyletek, Soprontól Kolozsvárig, Pécelen 1886-ban Lip-ták Gyula községi jegyző, Isaszegen 1895-ben Scheible Armand vezetésével.

Az ekkor megalakult tűzoltóegyesületek komoly társadalmi presztízzsel rendelkeztek. A polgári önszerveződés, öngazgatás megformálói erkölcsi elismerést kaptak, a tűzörségi tevékenységeken túl a települések életének, közrendjének megszervezésében is részt vettek. A polgári állam kiépülése, törvénykezése szervezeti keretet adott a működéshez, amelyhez az anyagiakat helyben kellett előteremteni. Szabály- és vizsgarendek alakultak ki, amelyek a mai napig fellelhetőek. Az 1948-at követő tanácsi rendszerben a nagyobb területi egységeknél, városoknál az állam vállalta a fenntartó és szervező szerepet, csak a kisebb településeken, falvakban engedte az önkéntes tűzoltás megszervezését, vagy a tanácsok kezébe adta a koordinációs, fenntartó feladatot.

Központi Tűzoltózenekar
(új nevén: **Katasztrófavédelem Központi Zenekara**)

A rendszerváltás 1989-ben az új egyesületi törvény által új utat nyitott az önkéntes tűzoltó egyesületek létrehozásához. Ehhez jött a szabad utazás és a testvérvárosi kapcsolatok építésének ideje, így sok német és osztrák leselejtezett tűzoltóautó érkezett hazánkba barátságból, de a technikán túl a közösség önkéntes védelmezésének szemlélete, módszertana is „beszivárgott”.

Isaszegen Horváth István kezdeményezésére Hatvani Miklós polgármester támogatásával 2011-ben újraindult az önkéntes tűzoltó egyesület, Pécelen Belicza Ferenc és barátai kezdeményezik a nyolcvanas évek végén, a tanácsi rendszerben megszűnt önkéntes tűzoltóság újraindítását. Írásunk folytatásában megnézzük, hogyan működik a dolog testvérvárosainkban, szűkebb-tágabb környezetünkben, illetve az új állami szabályozás milyen kereteket enged a helyi közösségeknek, és milyen elvárásokat fogalmaz meg irányukban.

Addig is tűzre, vízre vigyázzatok, így lesz nyugodt az álmodtok...

Ivánkovics Zoltán

PÉCELI POLGÁRŐRSÉG

Elérhetőségeink:
Ügyelet: 06-20-432-4426
 06-20-432-0208

E-mail:
 varosipolgarorsegpecel@gmail.com

Lakossági fogadóórák:
 Minden héten szerdán: 18-20h
 szombaton: 9-12h

Cím: Pécel, Isaszegi út 3.
 (volt Ráday Gimnázium területe)

MEGRENDELŐLAP

Megrendelem az ESE Híradó című havi folyóiratot 2012.

..... hónaptól az alábbi címre:

Megrendelő neve: .....

Címe: .....

Telefonszáma: .....

Címemre postai csekket kérek. A postai csekk a (28)454 076 vagy a (28)454-077 telefonon is kérhető.

Előfizetési díj: negyedévre: 600 Ft

fél évre: 1 000 Ft

egy évre: 2 000 Ft

Támogatói előfizetés: 5 000 Ft

Kiemelt támogatói előfizetés: 10 000 Ft

Dátum: .....

Aláírás: .....

A megrendelőlapot kérjük az ESE Híradó címére (2119 Pécel, Pihenő u. 2., ese@vnet.hu) eljuttatni.

A lap letölthető az ESE honlapjáról: www.egymast-segito.hu

Járások jövőre

Interjú Gémesi György polgármester úrral

A márciusi számunkban kezdtünk el foglalkozni a jövő évre beharangozott, a nemzeti közigazgatás rendszerét alapjaiban megváltoztató „járások kialakítása” témával. Tettük ezt lokális megközelítéssel, vagyis mely járási székhelyhez, hová, kihez tartozzon Pécel. Majd. Ha.

Ám kicsinyes léptékkal picinyített a témafeltárás eredménye is, ezért – teljességre törekedve – segítséget kértem dr. Gémesi György úrtól, aki a Magyar Önkormányzatok Szövetségének elnöke is, vagyis „nagyobbat” lát a járásokból.

Az interjúra igyekezve a jól ismert – Isaszegen át vezető – utat választottam az autópályás M31-es helyett. Délidő, sorompók persze. Beleérezve a jövőbe, mi lesz itt jövőre, ha az állampolgári hatósági ügyintézők járásokra csomósodnak – lehetetlennek véltem az új járási rendszer gyakorlati kivitelezhetőségét. Ezzel a dilemmával indítottam kérdéseimet.

– Egyáltalán lehetséges, hogy jövőre járások lesznek?

– A politikai döntés megszületett. Szeptember 1-jei kormányhatározat szerint a járások kialakításának időpontja 2013. január 1. Tehát lesznek járások, annak ellenére, hogy az ez év február-ra beígért, járásokról szóló törvény még nem került a parlament elé. Március közepe van, és még mindig nem tudjuk, mi lesz a feladatunk. Azon lehet vitatkozni, hol lesznek a járások határai, de az, hogy mely hatósági feladatok mennek át az önkormányzatoktól, azt hivatalosan nem tudjuk. És természetesen az új hivatalok informatikai, logisztikai háttere sem ismert. Informálisan elhangzott a konferenciákon, hogy egyelőre minden marad a régiben, és csak fokozatosan mennek át a feladatok a járásokhoz. Az önkormányzatokban dolgozó munkatársak többsége is az új államigazgatási egységhez fog tartozni.

– És mi lesz a jegyzőkkel?

– A jegyzők maradnak a polgármesteri hivatalokban. A jelenlegi, ezernél több hatósági jogosítványuk feltehetően szűkítve lesz. A járási hivatalnak lesz egy vezetője, aki ugye a megyei kormányhivatal alá tartozik majd. A legnagyobb feszültséget annak eldöntése okozza, milyen súlyú legyen a járási hivatal vezetője, szakmai vagy politikai szempontok érvényesüljenek. Értethető a feszültség. Gondoljunk a tervezett változásokra: járások kialakítása, országgyűlési törvény, az országgyűlési választási törvény szerint 200 fős lesz a parlament 2014-re.

– Érdekes módon kimaradt az országgyűlési törvényből a parlamenti képviselők járási hivatalvezetői posztolhatósága, lehet, nem véletlenül.

– A MÖSZ kiadta ezzel kapcsolatban állásfoglalását. Nem tudjuk támogatni az olyan vezető kinevezését, aki korábban politikai szereplő volt. Pályáztatással történjen a kiválasztás, és a döntésbe egyetértési joggal vegyenek részt a polgármesterek is. Van erre hasonló példa a városi rendőrkapitány kinevezési gyakorlatánál. Formalizálva ezt a bevált módszert, a polgármesterek többségi egyetértésével, persze állami akarattal célszerű a járási hivatalvezető kinevezése.

– Ebben a járási átrendeződésben hol látja a hangsúlyt, a miérteket?

– Ez egyértelműen politikai döntés volt. Azt tolerálni lehet, hogy az állam a saját feladatát maga akarja ellátni, és ezért közigazgatási reformot hajt végre, de kevésbé érthető az átalakítás gyorsasága. A szereplőkkel, a lakossággal az egyeztetést lehetetlen félév, egy év alatt kivitelezni. Ám ha valamely okból mégis muszáj a gyorsaság, akkor csak szakmai alapon történjen a reform kivitelezése. Hangsúlyoznám a szakmaiság mellett az

egyértelmű feladat- ill. hatáskörmegosztást a járási hivatal és a polgármesteri hivatalok között. Ugyanis ha ez nem világos, akkor mitől várhatjuk a hatékonyabb, költségtakarékosabb és ügyfélközpontú területi közigazgatás megteremtését.

Arról se felejtkezzünk el, hogy mára már jól működnek az önkormányzatok. Gödöllőn az önkormányzatokat a polgármesteri hivatal földszintjén alakítottuk ki, több száz négyzetméteren. A járási hivatal irodaszükséglete ennek többszöröse lehet. Vélelmezhetően nem átgondolt a járási reform kivitelezése, több év szükséges egy ilyen változás bevezetéséhez. És a fokozatosságnak is érvényesülni kellene.

– Felmerül a „mibe kerül” kérdése is, felolvasnám az idézett kormányrendelet 7. pontjának rendelkezését: „A Kormány felhívja a nemzetgazdasági minisztert a járási hivatalok kialakításához szükséges költségvetési-pénzügyi intézkedések megvalósításának megalapozására, különösen arra, hogy Magyarország 2013. évi költségvetéséről szóló törvény tervezetének elkészítésekor kiemelten vegye figyelembe a járási hivatalok kialakításának és fenntartásának költségvetési hatását..” Azaz tudni lehet, hogy mennyibe fog kerülni?

– Húsz milliárdról hallani. Nem gondolom, hogy 20 milliárd forint elég lenne. Mégsem a pénzügyi vonatkozást érzem a legfontosabbnak, hanem az általános bizonytalanságot. Előkészítetlen a reform, nemcsak az önkormányzatok, hanem a lakosság, az állampolgárok sincsenek felkészítve a változásokra.

Gondoljunk csak a helyi közlekedés megoldatlanságaira, a kis települések gondjaira. Az önkormányzatok vezetői sem tájékozottak, mivel a jövő évre vonatkozóan sem a források, sem pedig a feladatok megosztása nem ismert. A biztonság érdekében kénytelenek helyi adókat kivetni, ez pedig nem a társadalmi béke eszköze. Mindezek ellenére az önkormányzatok partnerek lennének a területi államigazgatási rendszer átalakításában, csak több egyeztetést és szakmai folytonosságot igényelnénk a megvalósításban.

A régi időket emlegetve köszönünk el egymástól. Az elmúlt több mint húsz évnyi ismeretségnek volt néhány emlékezetes pillanata. Ilyen például, mikor Gémesi György 2004-ben kiállt az isaszegi ESE Alemany Erzsébet Segítő Ház II. épületének több hónapja húzódo építési engedélyéért az akkori isaszegi polgármesternél. Sikeres volt a közbenjárása, a gyönyörű épület uniós határidőre felépült. Elgondolkodtam Isaszegre menet, vajon a „járási időkben” működni fog majd a közösségi értéktérítés, az összefogás?

Némethy Mária

Fontosak a gyökereink

A péceli Ráday Klub kulturális fórumként, helyi értelmiségi klubként harminc évvel ezelőtt indult. Hogy milyen megfontolásból és kinek a javaslatára, azt az elmúlt három évtized távlatából nehéz pontosan megmondani, de azóta is töretlenül szolgálja a helyi kultúra ügyét. Időközben a művelődési házbeli klub egyesületté alakult, mostani elnöke, Krassovics Miklós, kezdetektől aktív szervezője és motorja a közösségnek, gondozója az egyre gyarapodó szellemi örökségnek.

Az Egymást Segítő Egyesület Teréz anya termében a klub márciusi rendezvényén Pécel négy nagy öregjére, Cser László, Sebők István, Karsai Zsigmond és Orosz Ferenc munkásságára emlékeztünk. Mindannyian Pécel díszpolgárai. Pista bácsi 1993-ban, Laci bácsi 2010-ben, Zsiga és Feri bácsi 2011-ben távozott közülünk. Négy életút, négy etalon, mégis egyben közös: példamutatás a Pécelért való önzetlen tettek sokaságával.

Cser Laci bácsira, a gimnáziumépítőre a klub korábban már kétszer emlékezett, járt Aszódon is az ottani gimnáziumban, ahol emléktábla őrzi nevét. Finom borát, amelyet még Ő készített, lánya kínálta a jelenlévőknek.

Sebők Pista bácsira fia, Sebők Gábor és egyik tanítványa, Jelenik Tibor emlékezett. 1938-ban evangélikus népfőiskolásként érkezett Finnországba, amely élmény egész életének meghatározójává vált, megalapozva a péceliek és finn emberek máig tartó barátságát.

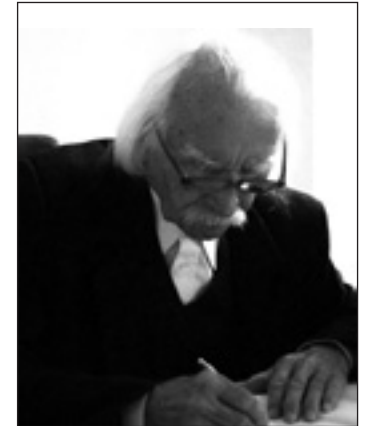
Karsai Zsiga bácsira, a népművészet mesterére, táncosra, festőre a Magyar Kultúra lovagjára Krassovics Miklós emlékezett. Ő és felesége, dr. Gyöngyhalmi Ida szervezésében jutottak el először péceliek a híres erdélyi szülőföldre, Lőrincrévére, a péceli bálók névadó helyszínére, valamint Nagyenyedre, ahová a klub segítségével 21 táj- és táncos képet adományozott Zsiga bácsi.

Birtalan Sándor Orosz Ferenc református lelkipásztor érde-

meit méltatta, a közéleti, érdeklődő, véleményt formáló polgárét, aki valóságos értelemben is együtt élt a gyülekezettel, és tágabb értelemben az egész településsel. Babi néni, Feri bácsi felesége fiatalkori élményeket elevenített fel, keveset hallottunk eddig sportteljesítményeiről, ökölvívó szerepléséről és a vitorlázó repülés iránti szeretetéről, valamint arról, hogy a család 1380-ig vezeti vissza történetét.

Juhász József helytörténész és író foglalta össze az est üzenetét. Fontosak a gyökereink, fontos, hogy a későbbi generációk, az újonnan ide érkezettek is megismerhessék a „Nagy Öregek” életművét, tevékenységét és művészetét. Javasolta, hogy a helyi alapoktatás fordítson figyelmet arra, hogy a tanulóifjúság és rajtuk keresztül a helyi családok az oktatáson vagy akár a hamarosan megvalósuló helytörténeti gyűjtemény falain belül találkozhatnak filmekkel, fényképekkel, amelyen keresztül a szellemi hagyaték közkinccsé válik.

Zsiga bácsi életmű-kiállítása, melyet májusban a Ráday-kastély Márványistállójában rendeznek meg, méltó kezdet lesz, alkalom arra, hogy minden péceli megismerhesse művészetét, amelyet a településre hagyott örökül.

Karsai Zsigmond

Ivánkovics Zoltán

1299/2011. (IX. 1.) Kormányhatározat, a járások kialakításáról (részlet)

A Kormány a járások kialakítása és az ehhez szükséges intézkedések biztosítása érdekében a következő határozatot hozza:

1. A Kormány szükségesnek tartja a járás mint az állam szervezetének legalacsonyabb szintű területi és szervezeti egysége kialakítását a hatékonyabb, költségtakaróssabb és ügyfélközpontú területi közigazgatás megteremtése érdekében.

2. A Kormány a járások kialakításának elveit a következők szerint határozza meg:

a) A járások kialakításának időpontja 2013. január 1.

b) A járások kialakításával olyan területi léptékű alsószintű államigazgatási egységek jöjjenek létre a település és a megye szintje között, ahol a telepített feladatok méretgazdaságos elvégzésére van lehetőség.

c) A járások kialakítása vegye figyelembe az országon belüli településszerkezeti különbségeket, az egyes nagytérségek sajátosságait.

d) A járásrendszer bevezetése biztosítsa a térszervező funkciókat betöltő települések fejlődését, és lehetőség szerint járuljon

hozza az ország hátrányos helyzetű térségeinek felzárkóztatásához.

e) A járások területének kialakítása során törekedni kell a járás területének más állami, államigazgatási területi egységekkel, illetékességi területekkel való összhangjára, határaiak lehetőség szerint metszés nélküli egybeesésére.

f) A járások területe a megyék határaihoz metszés nélkül igazodjon.

g) A járási székhely olyan település legyen, ahol már kiépült az államigazgatási infrastruktúra.

h) A járáson belül a székhelytől legtávolabb levő település lehetőség szerint ne legyen messzebb 30 kilométernél, a székhely kijelölésénél figyelembe kell venni a közlekedési infrastruktúra és a közúti vasúti megközelíthetőség szempontjait, a tömegközlekedési lehetőségeket.

i) Az egymáshoz közeli, megfelelő adottságú települések esetében a jelentősebb igazgatási infrastruktúrával és/vagy központi elhelyezkedéssel rendelkező legyen a járás székhelye,

j) A járások kialakítása során szervezeti szinten is szét kell választani az önkormányzati és államigazgatási feladatok elvégzését.

k) A járásokban járási hivatalok, a fővárosban kerületi járási hivatalok működjenek, amelyek legyenek a fővárosi és megyei kormányhivatalok kirendeltségei.

l) A járási hivatalok és a kerületi hivatalok (a továbbiakban együtt: járási hivatalok) kialakítása az államigazgatási feladatok ellátó szervek - a fővárosi és megyei kormányhivatalok kirendeltségei és a polgármesteri hivatalok - bázisán, a működési feltételek és szervezeti kapacitás feladatok követő átcsoportosításával történjen.

m) A járási hivatalok szervezeti egységként működő járási kormányablakok kialakítása tegye lehetővé, hogy az ügyfelek a hivatali ügyintézés lehetőségéhez gyorsan és egyszerűen hozzáférjenek.

n) A jelenleg önkormányzati feladatok államigazgatási feladattá minősítése esetén az ellátásukhoz, az intézmények fenntartásához szükséges költségvetési forrásokat, szervezeti kapacitásokat és elhelyezési feltételeket az államigazgatás keretében kell biztosítani és rendelkezni kell a feladatátadással összefüggő vagyon tulajdonjogi rendezéséről is.

o) A meglévő ügyintézési helyszíneket lehetőség szerint fenn kell tartani.

Mi újság a Kelőben?

Pécel, Kelő utca

Nem vagyok törzsgyökeres, az itteniek úgy mondják: őslakos. Családommal 3 éve költöttünk Pécelre. Amikor a lakcímkártyámra bekerült a Kelő utca cím, nem is gondolkodtam rajta, hogy van-e jelentése ennek a szónak. A minap az ismerősökkel beszélgettünk arról, hogy mit szeretnek, illetve nem szeretnek a Kelőben lakók. Ekkor merült fel a kérdés, hogy mit is jelent, honnan ered a név?! Senki nem tudta, nem is érdekelte, hogy miért így hívják az utcát, ahol a házuk van, amit sokszor kimondunk, ha hivatalban ügyet intézzünk, vagy orvosnál szinte az első kérdés – milyen utcában lakik. Itt az alkalom, hogy a Kelő utca lakói illetve a Kelő lakosai megtudják, mit is takar ez a név. A kutató munkámban igen nagy segítségemre volt Juhász József anyaggyűjtése a terület történetéről.

Miután elolvastuk az anyagot, egyik szomszédom gúnyosan

hívta fel a figyelmemet arra a részre, hogy 1906 óta nem volt ezen a részen, nem is készült szilárdburkolatú út községi kezdeményezésre. Ezután mindenki elmondta miért nem szereti az utcát. Sokan próbálkoztak az önkormányzatnál szilárd útburkolat kiépítése ügyében. Az akkori számítások szerint épületenként 500 000 Ft-ot kellett volna fizetni. Ezt nagyon kevesen tudták vállalni. Ha szárazság van, csupa por minden, esős időben járhatatlan az út. Az itteni agyagos talajban az autók olyan mély barázdákat szántanak, hogy ezek sokáig megmaradnak. Száradás után (tengelytörő) gödrök maradnak, amelyeket néhányan törmelékkel próbálnak feltölteni. Egy újabb csapadék kimossa ezt is, újabb gödröket vájva az agyagos földre, így aztán kezdődik minden előlről.

Beszélgőtársaimtól megkérdeztem, meddig mehet ez így, de ők már csak legyintenek. Többségüket már nem is érdekli az egész. Géza szerint két lehetősége van:

- elköltözik Pécelről, vagy
- nem foglalkozik az egészszel.

Nemcsak az úttal van probléma. Ez a vasúton túli rész mostohagyermek az önkormányzatnak. Már megint legyintenek (kezdem már megszokni), lerágott csont a téma. A választások előtt mindenki megígéri, hogy lesz játszótér, áruház, gyógyszertár és elkerülő út. Aztán kiderül, hogy a megvalósítás igen komoly nehézségekbe ütközik, olyannyira, hogy nem valósul meg. Nem tudom számolta-e már valaki, hány család él Pécelnek ezen a részén? Talán érdemes lenne. Gyakran hallom, hogy az itt élők milyen passzívok, nem érdekli őket semmi, nehéz felrázni őket! Tényleg mi lehet ennek az oka? A kérdések maradnak, reméljük egyszer megoldás is lesz.

Halászné Tatics Judit

Pécel Város Önkormányzata 2011. június 30-án, 17 órakor a Petőfi Sándor Általános Iskola Aulájában (2119 Pécel, Petőfi S. u. 15.) **közmeghallgatást** tartott.

A közmeghallgatáson elhangzottakból: (részlet)

Péceli lakó

Hetek óta folyik a földmérés és a talaj mintavétel a Szondy utca végében, miszerint felüljáró épül a városnak. Az én házam és a szomszédomé is érintett. Ez azt jelenti, hogy ledózerolják és töltés épül a helyére, ez igaz? Mikortól lehet az építkezésre számítani? 40 éve itt élek. Úgy tudom, ez az egy felüljárója lesz a városnak, megszűnik a sorompó.

Szöllősi Ferenc

Valóban az UVA Terv felvette az önkormányzattal a kapcsolatot, de már az előző testület előtt is volt ez a kérdés. 2015-től kezdődően Pécel várost jelölték ki az elővárosi gyorsvasút végállomásának. A jelenlegi 3 sínpáros rendszert 7 sínpárosra bővítenék. A Szondi utcánál lévő sorompó helyére felüljárót terveznek. Ha ehhez nem járulunk hozzá, marad a sorompó. A vonatok 8-10 percenként érkeznek, el lehet képzelni, hogy milyen körülmények között lehetne a város egyik részéről a másikra átjutni. Szeretnénk a Rákóczi utat bekötni az alsó körforgalomba, ami tehermentesítené a Pesti utat, illetve menekülési lehetőséget biztosítana ezen oldalon lakók számára Budapest felé. Ilyenkor az alapeljárás, hogy állami kisajátítással fogják a házat elvenni, ehhez az önkormányzattól még hozzájárulásra sincs szükség, de természetesen piaci értéket vagy talán még azon felül is fizetnek érte.

339/2011. (XI. 30.) számú Képviselő-testületi határozat:

Pécel Város Önkormányzatának Képviselő-testülete kifejezi azon szándékát, hogy a MAV Budapest-Rákos-Hatvan vonalsza-

kas, komplex fejlesztésével kapcsolatban csak a Pécel északdéli városrész M0-s melletti átkötő útjának megépítését tartja támogathatónak, szemben a Városfejlesztési célokat figyelmen kívül hagyó, a forgalmat a városközpontba irányító jelenlegi 0+262,06 km szelvénybe eső vasúti felüljáró tervével.

Pécel Város Önkormányzata kinyilvánítja azon álláspontját, miszerint az M0 melletti átkötés megvalósulásának javaslata igazodik az 661/2010/EU határozati (2010.VI.7.) döntés alapján, a Transzeurópai Közlekedési Hálózat (TEN-T program) fejlesztésének megvalósulási céljához.

Indokok, az északi és déli településrész M0 melletti csomóponti összekötésének előnyei:

- az északi városrész (a város lakosságának 1/3-a, mintegy 7 ezer lakó) közvetlen közlekedési kapcsolatot kapna az M0 és Budapest felé, elkerülve ezzel a belvárost, és a forgalmilag jelentősen terhelt Pesti utat
  - a városfejlesztési szempontból a lakóövezetként kijelölt „Kelő” terület feltárása, és közlekedési ellátottsága növekszik
  - ipari park feltételeinek megteremtése az M0 zajával terhelt
  - jelenleg lakóövezetnek kijelölt, de arra valójában alkalmatlan – M0 melletti területeken
  - az északi városrész M0 felé irányuló forgalmi terhelésének teljes kiesése az átépítésre tervezett Párhuzamos u.-i vasúti átjárón, valamint a jelenleg is túlterhelt Pesti u. egységjármű terhelése is drasztikusan csökkenne
  - további intermodális logisztikai fejlesztések lehetősége
- Határozatunkat Pécel Város Önkormányzatának településfejlesztési szándéka alapján, a Transzeurópai Közlekedési Hálózat (TEN-T program) fejlesztési céljainak figyelembe vételével hoztuk meg.

Kelő és Vásártér

A *Kelő*, azaz a Kelő-dűlő valaha a Csunya-árokától Nagytarcsa határáig húzódott. Az eredeti kelői szántóterületből már csak az MO-ás autópályát, a vasúti sínek mellett és a Damjanich utca előtt találunk néhány száz méteres sávot.

Első névrögzítését az 1820-as Ráday-térképen látjuk. Amiből persze nem derül ki, hogy mikor keletkezett ez a *Kelő* név.

Maga a név azt sugallná, hogy ezen a helyen valami kikelt, pl. vetőmag. Holott ez egy régi – talán ősi – *átkelőhelyről* kaphatta a nevét, amely a Rákos-patakon át vezetett. Természetesen volt egy másik átkelő is, a Wesselényi utcával szemben, de nagy valószínűséggel az később alakulhatott ki.

A vasúti pályához közeli 100-200 méteres sávban szinte összefüggő archeológiai mező húzódik. Sajnos a 19. századi vasútépítés során sok régészeti lelőhely semmisülhetett meg – igaz, a rákövetkező időkben meg a házépítkezők nem voltak rá tekintettel. Ezt igazolja, hogy a nemrég átadott MO-ás autópálya mellett régészeink jelentős ásatásokat végeztek, ami az előbb említett archeológiai mező egyenes folytatása. Mivel hatalmas terület került feltárássra, megállapítható volt, hogy zömében császárkori (szarmata) telepek voltak erre, de jelentős bronzkori leletek is előfordultak¹.

Ami a közvetlen péceli területet illeti, itt is találtunk a péceli kultúrától a középkorigi cserépszórványokat, amelyek egyértelműen igazolják a több évezredes lakottságot, sőt mi több, még a neolitikumból is² előkerült néhány cserépdarab!

A 19. század végétől a Kelő keleti és déli részén gyors beépítés kezdődött el, ami a vasúti közlekedés megindulásával függött össze, és azzal, hogy munkáskezekre volt szüksége az iparnak Budapesten. A termőföld gyorsan *leértékelődött*, így a földtulajdonosok mielőbb meg akartak szabadulni nyűgként rajtuk maradt földjeiktől³. Így lett „áldozat” először (az 1880-as évektől) a Jókai utca eleje, a Petőfi, Bocskai, Széchenyi és Rákóczi utcák által határolt terület.

Eleinte csak a *Petőfi utca* elején építkeztek, amiben minden bizonnyal a vasút és az átjáró közelsége játszott szerepet. A további utcák kialakulása inkább a 20. század elejére esik, de ezzel együtt elég foghíjas volt a környék a II. világháború után. Egyébként a Petőfi utca épült ki először, amit nagyban befolyásolt a 19. század végén megindult *vásártartás*. Ezért is kapta a *Vásártér* nevet a Kossuth L. utcától a Damjanich utcáig húzódó terület.

A Petőfi utca kivételével csaknem valamennyi utcát igen keskenyre szabták. Ezek a szűk keresztmetszetek talán még elfogadottak voltak a korabeli közlekedési igények között, de a mai elvárásoknak már kevésbé felelnek meg. Az első utak általában északi-déli tájolásúak voltak, amelyek természetes vízfolyásokból alakultak ki. Ezek és ilyen „senki földek” képezték Pécelen az első úthálózat gerincét.

A 19. század végén, 20. század elején épült lakóházak zöme még vert fallal készült, de itt-ott már előfordultak téglalapú épületek is. A tetőt általában szalma, nád és zsúp fedte, a cserép- és a palafedés elterjedése inkább a II. világháború előtti időkre tehető. A házak nagy részét egy- és kétszobásra építették. A helybeliek mégis polgári házaknak tekintették ezeket, mivel az újonnan *beköltözők* már nem a földek miatt jöttek ide: *bejárók* voltak.

De mégsem volt azért annyira apróházazás ez a környék, mert a Petőfi és a Jókai utcában akadtak nagyobb, hosszabb épületek is. Ám a helyisegek zöme mégis gazdasági célt szolgált (kamra, raktár, terménytároló stb.). Ezekhez az ingatlanokhoz hosszabb telkek is tartoztak, ám az 1950-es évek gazdaságpolitikája mégsem engedte virulni a kerteket. Ezért szaporodtak inkább a lakóházak, de az akkori pénzszüke miatt csak mérsékelt tempóban. Ebben a kerületben a hatvanas évek közepéig csak a Damjanich utcáig terjedt a belterület.

A Szondi utca szélessége jelentősen elüt a többitől. Ennek oka, hogy szándékosan alakították ilyen szélesre, mivel az akkori előjárók abban reménykedtek, hogy hidat fognak építeni a Pesti út és a Szondi utca között.

Aszfalt vagy makadámút sokáig nem volt erre, csupán az 1899-1906 közötti években kövezték ki a Rákóczi és a Petőfi utca kis szakaszát. Aztán több mint fél évszázadon át erre nem is készült szilárdburkolatú út, községi kezdeményezésre. Lakossági összefogással (*társadalmi munkában!*) először a Thököly utca lakói végeztek teljes közművesítéssel együtt útépítést (1973).

Ha már a Thököly utcáról esett szó, meg kell említeni a 7. szám alatti régészeti ásatásokat⁴. Egy emésztőgödör ásása közben rézkori temető sírjai bukkantak elő. Ennek során hat csontvázas sírt s azok mellékleteit tárták fel⁵.

Tudunk a Jókai utcában előkerült avar sírokról is, amelynél a további feltárás sajnos elmaradt.

Pécel legrégebbi útjait is megtaláltuk. Egyik utca a *Tarcsai utca*, amely átlósan metszi át a nyugatra fekvő utcákat; a másik utca a *Kossuth L. utca*, amely a Várhegynek tartott. Valaha ez az út vezetett a *Látóhegy* felé, azaz Isaszeg és Vác felé. Talán éppen itt keltek át a tatárok is 1241-ben.

Tulajdonképpen már a hatvanas években megállíthatatlan volt a vásártér eltűnése, mivel a Vízársulat telephelye után hamarosan felépültek az ún. OTP-házak, majd az óvoda és az iskola is. A vasúton túli rész közben több ezer ember otthona lett, mivel a múlt század '90-es éveitől igen nagy iramban kezdődött el a régi utcák északi végének beépítése is. A Petőfi, Jókai, Széchenyi, Szondi és Damjanich utcák ma már megközelítik az egy kilométeres hosszat.

Juhász József

¹ Az előzetes közlés: Régészeti kutatások 2005. Korom Anita

² 2012-ben Juhász József gyűjtése alapján

³ Varga M.: 134.

⁴ 1969-ben Juhász József fedezte fel.

⁵ Studia Comitatus 9. Szentendre 1980.

Kövári Klára: A Bodrogheresztúri kultúra sírjai Pécelen

Címlapunkon: Krisztus szobor

A szobrot a Millenniumi Nemzeti Hagyományörző Alapítvány állította 2003-ban Pécelen, a Történelmi Nemzeti Emlékparkban.

A szobor története: Valaki fogadalmat tett, hogy ha a háborúból hazatér, Krisztus szobrot emeltet Pécel legmagasabb pontján, mintegy Jézus oltalmába ajánlva Pécelt. A háború után ezt

a magaslatot is elfoglalták az oroszok. Csak az ő kimenetelük után kerülhetett sor a magaslat megszerzésére.

A szobor **Fésűs Károly** péceli szobrászművész munkája.

A fotót **Ladjánszki Veronika** készítette. Ajánlom szíves figyelmükben Veronika további felvételeit is! (www.panoramio.com)

Apróné Orosz Margit

Pályázati felhívás

Az ESE Híradó szerkesztősége pályázati felhívást tesz közzé a péceli általános iskolák 7.-8. osztályai részére.

A feladat: tankönyvbe illeszthető, rövid történeti áttekintés készítése Pécelről.

A pályázat célja, hogy a közösségi kötődés erősödjön a Pécelen lakó, Pécelen tanuló általános iskolások között.

A pályázat címe: „Amit nekünk tudnunk kell Pécelről”

A pályázók köre: Péceli általános iskolák 7.-8. osztályai

I. díj: 100 000 Ft

A pályamű önálló fogalmazás legyen, maximum 2 gépelt oldal terjedelemben (betűtípus: Times New Roman, betűméret: 12, sorköz: szimpla).

A pályázatok benyújtási határideje: 2012. május 25. (péntek)

Beküldési e-mail cím: ese@vnet.hu

A pályaművekre kérjük ráírni az iskola nevét, az osztályt, az osztályfőnök nevét, valamint az elérhetőséget.

A munkákat szakértő **6 tagú zsűri** bírálja el.

Tagjai: **Belláné Jenei Sára, Heltai Miklós, Hovanyecz László, Juhász József, Lestyán Péter, Némethy Mária.**

A pályázat fővédnöke: Rostoványi Zsolt, a Corvinus Egyetem rektora.

Az értékes díjat a nyertes osztály saját iskolájának tanévzáró ünnepségén veheti át egyesületünk képviselőjétől. További, folyamatosan frissülő információk az ESE honlapján www.egymast-segito.hu találhatóak.

Pályázati asszisztens: Cserepes Tímea (06-28/454-076 vagy 06-28/454-077)

Pécel, 2012. március 20.

*Az ESE Híradó szerkesztősége nevében:
Némethy Mária*

Megújul a péceli városközpont!

Pécel városközpontjában a munkálatok gőzerővel folynak. A részletekről Fazekas Barna alpolgármester tartott sajtótájékoztatót március 26-án.

Pécel Város Önkormányzata a „Pest megyei településközpontok fejlesztése – Integrált településfejlesztés Pest megyében” című európai uniós pályázaton 520 580 458 forint vissza nem térítendő támogatásban (a támogatás aránya 73%) részesült. A támogatási szerződés 2010. május 20-án lépett hatályba, a projekt tervezett befejezésének határideje 2012. május 16. Az önkormányzat konzorciumi partnerei: a Műemlékek Nemzeti Gondnoksága (MNG) és a Magyar Közút Non-profit Zrt.

A fejlesztés érinti: a Kossuth teret, a Kórház közt és Piac teret, valamint a Rádaykastély Márványistállóját. A projekt önkormányzati munkarészeinek kivitelezője a Csávás-Épszer Kft. A 2012. március 9-i szerződés aláírása után, a munkaterület átadását követően azonnal megkezdődött a kivitelezés valamennyi helyszínén.

A **Márványistálló** teljes felújításával a MNG elkészült. A fejlesztés során az épület látogatóközponttá környezetét látogatóudvarrá alakították. Már csak kisebb javítások folynak a területen.

A **Kórház köz** díszburkolatot kap. Az utca a gyalogosoknak biztosít lehetőséget a kastély látogatóközpontjának megközelítésére. Az autók csupán az iskola gazdasági bejáratáig hajthatnak be a Maglódi út felől. A kastélykert sarkánál lévő trafóház is hamarosan eltűnik.

A Zeneiskola előtti területen is folynak a munkák. A **Kossuth tér** és az iskola kertje összekapcsolódik, díszburkolatot kap. A szoborpark is megújul, és egy szökőkút is épül itt.

A Kossuth téren és a Kórház közben térfigyelő kamerákat helyeznek el, az elektromos és hírközlő léghébekeket a földbe

áthelyezik. A közvilágítás energia hatékony módon kerül megújításra, a városközponthoz és a műemléki környezethez méltó kandeláberetek díszítik majd Pécel központját.

A **Piac téren** az önkormányzati tulajdonú épületrészeket lebontották, a visszaépítésük megkezdődött. A bejárat és a fogadótér új burkolatot kap, a világítást korszerűsítik, utcabútorokat és kerékpártárolót helyeznek el a területen.

Az alpolgármester úr elmondta, a szűk határidő miatt a kivitelező cég munkatársai hétvégeken is dolgoznak. A lakosok megértését kéri a következő néhány hétben az esetleges kellemetlenségek miatt.

Apróné Orosz Margit

Tájékoztató péceli nyugdíjas vasutasoknak

Tisztelt nyugdíjas Kollégák, Kolléganők!

Tájékoztatom Önöket, hogy 2006-ban Pécelen is megalakult a Vasutas Szakszervezet Nyugdíjas Alapszervezete. Tekintettel arra, hogy a tényleges vasutasok szervezete és a MÁV különböző szakágazatai csak a tényleges vasutasok problémáival foglalkozik, ezért alakult meg a Vasutasok Szakszervezet Országos Nyugdíjas Szervezete.

A nyugdíjas vasutasoktól a tényleges szolgálatuk idején a megállapított és megajánlott ÖTA (Önkéntes Támogatási Alap) 0,5 %-át, és a különböző vasutas biztosítókkal kötött tagsági díjakat a nyugdíjból is vonják, ugyanakkor azt nem közlik a nyugdíjasokkal, hogy a tagok részére milyen és mennyi segílyt folyósítanak. Ezt a feladatot látja el az Országos Vasutas Nyugdíjas Szakszervezet, rendszeresen tájékoztatja az alapszervezeteket a nyugdíjasokat érintő változásokról. Ellátja az alapszervezeteket a különböző formanyomtatványokkal, amelyek a segílyek igényléséhez szükségesek, és szabályzatokkal, amelyek a segílyek adhatóságát szabályozzák.

Igy alapszervezetünknek is rendelkezésére állnak ezek a nyomtatványok és szabályzatok. Ezeket a nyomtatványokat a fogadó napokon kiállítjuk és felvilágosítást adunk az igényléshez szükséges igazolásokról és a kiállított nyomtatványokat a vasúti postán ingyen továbbítjuk a címzettek felé.

A Péceli Vasutas Nyugdíjas Alapszervezetnek jelenleg 23 tagja van. Az alapszervezet 2007-ben megkapta a péceli vasutas nyugdíjasok névsorát és lakcímét. A megküldött jegyzők szerint Péce-

len 750 vasutas nyugdíjas, a XVII. kerületben 890 fő, ebből 22 fő péceli és 1 fő XVII. kerületi tagunk van.

Alapszervezetünk tagsága 1 évre 1000, azaz egyezer forint tagsági díjat fizet. Az alapszervezet taggyűlési határozata szerint ebből az összegből az évzáró taggyűlésünkön egy csekély karácsonyi csomaggal ajándékozunk meg minden tagunkat.

A különböző segílyegyesületeken kívül az országos elnökség a rendkívüli nehéz helyzetbe jutott szakszervezeti tagokat rendkívüli szociális és alapítványi segílyben részesíti.

Az alapszervezet a Péceli Vasútállomás volt diák várótermében önálló irodahelyiséggel rendelkezik.

Hivatalosan minden hónap második csütörtökén 10h-13h-ig, és minden hónap utolsó csütörtökén 14h-16h-ig fogadó napot tart, ahová minden nyugdíjast várunk és rendszeres tájékoztatást adunk.

Tisztelt Nyugdíjas Kollégák! Kérünk minden nyugdíjast, hogy keresse meg alapszervezetünket, és legyen az alapszervezetünk tagja, mert az Országos Nyugdíjas Elnökség is csak akkor tud nagyobb segílyt nyújtani a nyugdíjasok részére, ha minél nagyobb létszámmal rendelkezik.

Minden vasutas és nem vasutas nyugdíjast szeretettel várunk a tagságunk soraiba.

Minden nyugdíjas kollégának és kolléganőnek nagyon jó egészséget kívánunk az alapszervezet nevében.

Tisztelettel és üdvözlettel:

Rosza István, ny. MÁV főfelügyelő, az alapszervezet elnöke

Vita a BKV agglomerációs járatairól

A Budapesti Agglomerációs Fejlesztési Tanács 2007-ben készült Koncepció és Stratégiai Program című dogozatának tartalomjegyzékében a Közlekedési integrációt elősegítő intézményi és döntési háttér létrehozása c. fejezetnél – idézem – a következő megjegyzés szerepel: „öööööö” (Elérhető: http://www.baft.hu/images/pdf/TKSP_MOD.pdf) A budapesti és agglomerációs települések közti közlekedés finanszírozási és intézményi kérdéseire azóta sem sikerült ennél frappánsabb választ találni. Ne legyünk persze igazságtalanok, a dokumentum ennél többet is állít. A stratégia megfogalmazza azt az elvárást, hogy a valós közlekedési igényeket fel kell mérni, és csak ezen információk becsatornázásával lehet továbblépni. A főváros és agglomerációs települések utóbbi hónapokban megfigyelhető karcscörtéiből kiderül, hogy ez a pontos felmérés azóta sem történt meg.

A Budapesti Közlekedési Központ tájékoztatása szerint a BKV jelenleg 30 főváros környéki településen nyújt szolgáltatást, 37 nappali és 9 éjszakai autóbusszjáratot, valamint 4 HÉV-vonallal. Fontos hozzátenni, hogy ezek egy részében csak egy külterületen álló áruházat érint a járat, amit elhanyagolható mértékben vesznek igénybe az agglomerációs településeken élő lakosok. A HÉV-közlekedéshez és az éjszakai buszjáratokhoz – a BKK szerint – a települések nem járulnak hozzá. Autóbussz-szolgáltatás hat településen – köztük Pécelen – üzemel érvényes közszolgáltatási szerződés alapján.

Tarlós István december 12-én, az Inforádióknak adott interjújában azt állította, hogy sok település úgy veszi igénybe a BKV szolgáltatásait, hogy azért nem fizet. A főpolgármester tarthatatlannak tartja, hogy az agglomerációban lévő települések használják Budapest oktatási és egészségügyi intézményeit, valamint a közösségi közlekedést, miközben ezekért semmit nem fizetnek. A magas labdát Pápai Mihály, a Fővárosi Agglomerációs Önkormányzati Társulás elnöke ütötte le. Közleményében példaként felsorolt néhány települést, hogy mennyivel járulnak hozzá a város költségvetéséhez. (Pécel egyébként havonta bruttó 2 millió forintot fizet a szolgáltatásért.)

Utóbb persze kiderült, hogy vannak települések, amelyek valóban nem fizetnek. A BKV azóta is többször megfogalmazta közleményeiben, hogy Budakeszi és Solymár települési önkormányzatoktól a közlekedési társaság semmilyen hozzájárulást nem kap. A települések azzal védekeznek, hogy amíg nem tudják, hogy milyen forgalom, milyen költségmegosztás alapján kell fizetniük, addig nem tudnak hozzájárulni a költségvetéshez („nincs pontos elszámolás arról, hogy hány helyi lakos használja a 22-es buszcsaládot”).

A 2012-es év az agglomerációs települések lakói számára is rosszul indult, mivel az agglomerációs határok „átmozgatásával” burkoltan emelkedtek a bérlet árak. A BKV „bérletfoglalási” szakaszhatára tehát rövidült. Az ezzel kapcsolatos változást Pécelen többen is tapasztalhatták, hiszen ellenőrök lepték el a várost az első hetekben, a 169-es buszokon ellenőrizve, hogy mindenki megfelelő bérlettel tudja-e magát fedezni az utolsó péceli megálló és az első XVII. kerületi megálló között.

Februárban a főpolgármester már békülékenyebb hangot ütött meg és – a miniszterelnök kérésének eleget téve – meghívta a kerületeket és agglomerációs településeket, hogy egyeztessenek a BKV finanszírozási kérdéseiről. Budapest első embere elmondta, tisztában van azzal, hogy sem a kerületek, sem az agglomerációs települések nincsenek olyan helyzetben, hogy pénzt adjanak, ráadásul egy olyan feladatra, amely törvény szerint nem

az ő kötelezettségük. A kormány ennél határozottabban fogalmazott, a BKV támogatásában azt az elvet szeretnék érvényesíteni, hogy egy forint állami támogatás mellé az önkormányzatok is adjanak egy forintot.

Az agglomerációs települések egy része javaslatokat is vitt a találkozóra, ezek jellemzően arról szóltak, hogy az államnak kell segítenie. Dietz Ferenc, Szentendre polgármestere arról beszélt, hogy a járatok olyan munkavállalókat szállítanak, akik a fővárosi cégeknek termelnek, így a főváros adóbevételeit gyarapítják. A kerületek szintén elzárkóztak attól, hogy további forrásokat biztosítanak a BKV-nak. Vitézy Dávid, a Budapest Közlekedési Központ vezérigazgatója elmondta, hogy a BKV-t átvilágították, „tízmilliárdos megtakarítási lehetőségek nincsenek”. Az álláspontok tehát nem közeledtek, a szereplők többet fizetni nem akarnak, a BKV-nak viszont szüksége van a pénzre. Az egyeztetés után kiadott sajtóközlemény, úgy „tarlósan”, morcosan is fogalmaz, hiszen ezzel zárul: „A tanácskozáson a főpolgármester többszöri kérdése ellenére sem érkezett semmilyen javaslat a kerületeket tömörítő Budapesti Önkormányzati Szövetség (BÖSZ) tagjai közül a BKV-val kapcsolatban, a szervezet soros elnöke, Nagy Gábor Tamás, I. kerületi polgármester elsőként hagyta el a tanácskozótermet.”

Időközben, február végére elkészült a Századvég Gazdaságtudató Kft. tanulmánya is a BKV finanszírozásáról. A tanulmány, ha lehet, még óvatosabb a kérdésben. A sajtóban megjelent összefoglaló szerint a szerzők kiostálták azokat a javaslatokat, elképzeléseket, amelyek az „ellenérdekeltek lobbija miatt (pl. a kerületek és a főváros közötti forrásmegosztás újraszámolása vagy az agglomerációs települések bevonása a finanszírozásba) lettek volna megvalósíthatatlanok”. A gazdaságtudatók tehát már nem tartják elképzelhetőnek, hogy az agglomerációs településeket is bevonják a finanszírozásba, helyette – többek között – új adónem bevezetésével oltanak a közlekedési társaság pénzforrás-éhségét.

A vita tehát látszólag arról szól, hogy ki és milyen forrásmegosztási módszer alapján fizessen a BKV szolgáltatásaiért. Pénzzel öt szereplő szállhat be a költségviselésbe: a főváros, a kerületek, az agglomerációs települések, az állam és ne feledkezzünk meg a bérletet vásárló ingázó lakosokról. A kört nehéz lenne tovább bővíteni, a pénzt ennek az öt szereplőnek kell összedobni. A másik kérdés, hogy miként osszák szét a költségeket. A főváros azt hangsúlyozza, hogy az agglomerációban lakók használják Budapest intézményrendszerét, a „vidékiek” pedig, hogy az ingázó emberek oda termelik az adóbevételt. Ezen túl az sem egyértelmű, hogy a Budapest táblát elhagyó jármű benzin költségét kinek kell állnia stb. Tehát már megint pontos számítások nélkül ülnek a felek tárgyalóasztalhoz, anélkül, hogy tudnák, a BKV-nak egyáltalán veszteséges-e az agglomerációs közlekedés. Szakértők egyébként hibás lépésnek tartják azt is, hogy 2010 decemberében megszüntették – a fenti hivatkozott agglomerációs stratégia szerint is üdvözölt – Budapesti Közlekedési Szövetséget. A BKSZ összefogta a fővárosi és elővárosi közlekedési hálózatot, ezzel egyfajta kommunikációs felületet, szakmai együttműködési terepet biztosítva a közlekedés különböző szereplői között.

Azért mondom, hogy látszólag, mert a kérdést szélesebb kontextusban kell vizsgálni. Nem feledkezzünk meg arról, hogy a BKV komoly finanszírozási gondokkal küzd, a finanszírozási problémák nem (csak) abból adódnak, hogy Pécel havi 2 vagy 3

millió forintot fizet, és hogy Solymár befizeti-e a rá eső penzumot. A BKV adósságának csak egy része termelődött ebből, és ez sem biztos! (Tarlós István a fent idézett inforádiós interjúban említette, hogy évi 30 Mrd forint veszteség jelentkezik Budapestnél, de ennek háttéréről egyrészt nem találtunk bővebb információt, másrészt az oktatási és egészségügyi intézményrendszerben jelentkező „agglomerációs” többletköltségekre gondolhatott a beszélgetés alapján.) A főváros tehát keresi azokat a lehetőségeket, ahonnan még forrásokat tud bevonni. Az utóbbi hónapokban az agglomerációs településeket találta meg. De az évtizedek alatt felhalmozott, jelenleg 70 milliárd forintos adósság eltüntetésének nem feltétlenül legjobb módja, hogy sorban haladunk a veszteséglistán a gyengébb ellenállás irányába, és ahol lehet, ott bevasalunk. Azért nem lehet, mert kontraproduktív, és az adósság nagyobb részét termelő veszteséges góccok továbbra is megmaradnak.

Végül még egy gondolat. Mint mindig, a stratégiai szemlélet megint elvész. Ahogy a BKV költségvetésének egy részét

jelenti az agglomerációs közlekedés, úgy az agglomerációs közlekedésnek is csak egyetlen eleme a BKV-busz. Pécelről el lehet jutni a fővárosba autóval, kerékpárral, vonattal, kék busszal, Volán-busszal is. A közlekedés összehangolt fejlesztésére van szükség. Eretnek gondolatnak tűnhet, de Pécelen lehet, hogy megoldható lenne egy magánbusszal behordani a XVII. kerületbe azokat, akik ma még a lepattant kék buszt használják. Ehhez tudni kell, kik és milyen viszonylatban, milyen gyakran használják. Ugyanígy tudni kell, az ingázók hány százaléka vonatozik, autózik. Ezekhez a valós igényekhez kell igazítani egy település stratégiáját.

A főváros tehát be akar tömni egy feneketlen zsákot, ehhez onnan próbál pénzt szerezni, ahonnan tud. A települési önkormányzatok pedig vagy kényelmesen hátradőlnek, és elfogadják a jelenlegi helyzetet, vagy egyszerűen, magyarosan nem fizetnek. Az, hogy bármelyik fél fejében is kirajzolódna valamifajta stratégia, nem látható.

Erdős Szabolcs

IDŐSEK, FIGYELEM!

Pécelen alacsony rezsiű családi ház SÜRGŐSEN eladó. Felújított, összkomfortos, 36 nm-es.

Ár: 9,7 M Ft. Tulajdonos: 06-70/428-97-07

Dózsa György Művelődési Otthon

2117 Isaszeg, Dózsa György u. 2. Tel: 28/582-055, tel./fax: 28/582-056

E-mail: idgymo@gmail.com Web: www.isaszegmuvothton.hu

Isaszegi Történelmi Napok

Április 6.

A tornaterem mögött

10.00-12.00 Nyílt huszártábor

Szlovák Tájház

11.00 Kézműves foglalkoztató

Szlovák Kápolna

11.30 Koszorúzás

Falumúzeum

09.30-11.00 Kézműves foglalkoztató

13.00 Magyar-lengyel barátság napja

13.45 Koszorúzás

Katonapallag

14.45 Koszorúzások

Képesfa

9.30 Koszorúzás, az Isaszegi Történelmi Vitézi Rend

tisztelgése. Közreműködik az Isaszegi Asszonykórus

15.30 Koszorúzás, az MHVSZ lovas katonai hagyományörzők

tisztelgése

Szent Márton katolikus templom (Öregtemplom)

15.00 Körmenet a kálváriára - az Isaszegi Római Katolikus

Egyház nagypénteki programja

A Szoborhegy alatt

11.00 Történelmi szekértúra „öreg Isaszeg” utcáin

11.00 Gyalogtúra a Szoborhegytől a Katonapallagig

13.00-16.00 Kézműves foglalkozások, népi játékok

14.30 „Állj be pajtás katonának!” – régiós gyermekcsata

15.30 A Hadak Útja Lovas Sportegyesület bemutatója

Városháza

15.50 Koszorúzás

16.00 Díszfelvonulás indul a Városházától a Szoborhegy alatti csatatérre

Kb. 17.00 Csatabemutató a Szoborhegy alatti területen
Szoborhegy – Honvédszobor

Kb. 18.00 Koszorúzás. Közreműködnek a Magyar Hagyományör Világszövetség gyalogos és lovas hagyományörzői.

Április 11. 14.00 A költészet napja

A helyi általános iskolák és óvodák által készített költészet napi illusztrációs munkák díjkiosztója a Művelődési Otthonban, majd ezt követően koszorúzás a Tóth Árpád-emléktáblánál. Közreműködnek a helyi iskolák tanulói.

Április 14. 19.00 Márai temploma – Vallomások a Fűves könyvből

A Magyar Örökség-díjjal kitüntetett Evangélium Színház előadása a költészet napja alkalmából, Tóth Árpád születésének 126. évfordulóján. Megidézők: Buzogány Márta és Pelsőczy László színművészek. Rendező: Udvaros Béla

Belépő: 1000 Ft/fő

Április 19. 10.00 Mikola Péter interaktív zenés előadása óvodásoknak

Belépő: 500 Ft/fő

Április 27. 14.00 Az Isaszegi Nyugdíjasok Baráti Körének közgyűlése

Csoportjaink fellépései:

Április 14. Pest Megyei Óvodás Néptánc Találkozó – Veresegeház /Csata Táncegyüttes/

Április 14. Országos minősítő – Püspökladány /Isaszegi Asszonykórus/

A programok változtatásának jogát fenntartjuk!

Verseczkyné Sziki Éva

10 éves az ESE Alemany Erzsébet Segítő Ház!

Köszönjük Isaszeg!

Az ESE Alemany Erzsébet Segítő Házát tíz éve, 2002. március 15-én avattuk. A jubileum tiszteletére vendégfogadást rendeztünk március 14-én. Ünnepelni hívtuk Isaszeg város akkori és jelenlegi polgármesterét, akkori és jelenlegi képviselőit, isaszegi segítőinket, támogatóinkat.

Örömkre igen sokan elfogadták meghívásunkat. Tisztelettel köszöntöttük körünkben Hatvani Miklós polgármestert, dr. Tóthné Pacs Vera volt polgármester asszonyt, valamint az akkori és a jelenlegi képviselő-testület tagjait, isaszegi segítőinket, a hajdani munkatársakat. A rendezvény lehetőséget adott arra, hogy ismét tolmácsoljuk egyesületünk köszönetét Isaszegnek, az isaszegieknak a folyamatos bizalomért, a támogatásért. Persze egyben kicsit büszkélkedhettünk is az évtizedes munkánk eredményeként létrejött intézményeinkkel, egységeinkkel.

Hatvani Miklós polgármester úr pohárköszöntőjében hangsúlyozta, ma is büszke arra, hogy az akkori döntésben részt vehetett. Elérzékenyülve idézte fel

az Alemany Erzsébet Segítő Ház ápoló otthonában hozzátartozóként tett látogatásait. Meghatott gondolatait, elismerő szavait örömmel hallgattuk. Végül Némethy Mária elnök asszonyunknak átadta erre az alkalomra készített ajándékát, az Isaszeg címerével díszített zászlót, amit munkatársaink – nemzeti ünnepünk tiszteletére – azonnal ki is helyeztek a főbejárathoz.

A Csipet Csapat zenekar kíséretével közösen elénekeltük az ESE-dalt, és a Ha én rózsá volnék... kezdetű dalt.

Majd a konyhaüzemünk dolgozói következtek, feltálalták az ünnepi menüt. Igazán kiváló volt a sült csülök és a borjúpaprikás, valamint a desszert is.

Falatozás közben élénk beszélgetés folyt, felelevenedtek történetek, események...

A jubileumi ünnepünk tiszteletére virágba borult Segítő Házunk. A kertet árvácskák, az ünnepség helyszínét, az ebédlőt sárga rózsák és fréziák díszítették. Mindezt köszönjük szépen Mészárosné Piroskának.

És köszönjük szépen az isaszegieknak a folyamatos segítséget!

*Apróné Orosz Margit telepigazgató
Isaszeg, ESE Alemany Erzsébet Segítő Ház*

Isaszeg Nagyközség Képviselő-testülete 2002-ben:

Dr. Tóthné Pacs Vera polgármester, Lázár András † alpolgármester, Barkóczi Józsefné, Dr. Eszlári Egon, Hanák Sándor, Hatvani Miklós, Dr. Horváth Anna, Dr. Kürti József, Péntes János, Podmaniczky Istvánné, Sebián Mihályné, Szatmáry Zoltán, Szendrő Dénes, Tatai Irén, Dr. Papolczy Antal jegyző

Isaszeg Város Képviselő-testülete 2012-ben:

Hatvani Miklós polgármester, Péntes János alpolgármester, Dr. Kardos Gábor alpolgármester, Bajusz Dániel, Borók Károly, Czeglédi Sándorné, Hajdú Sándor, Klincsek Attila, Kovácsné Halomházi Zsuzsanna, Markel István, Mészáros Gusztávné. Szilárdi László, Dr. Busai György jegyző